

NĚCO Z HISTORIE

Hynek Bičan, oběť z konce války
 Vlkoš a Kanovsko po květnovém
 osvobození v roce 1945
 Pěstování cukrovky kdysi
 Tršalský vodník
 Zajímavosti z historie činnosti Sokola
 Vlkoš

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST VLKOŠ

Sváteční slovo pana faráře
 Doba adventní a vánoční
 Náboženství
 Tříkrálová sbírka
 Finanční podpora farnosti

ZŠ a MŠ VE VLKOŠI

Ze života v mateřské školce
 Družinová drakiáda
 Výuka v nouzovém stavu
 Listopadová výzva

OBEČNÍ ÚŘAD INFORMUJE

Výpis z usnesení
 Volby do Senátu Parlamentu ČR
 Volby do zastupitelstev krajů
 Omezení sociálních kontaktů
 Komplexní přestavba areálu
 Různé

NEJKRÁSNĚJŠÍ SVÁTKY V ROCE

Co jste nevěděli o Vánocích
 Zajímavosti o vánočních jídelch
 Vánoční recepty
 Okénko pro děti

ZE ŽIVOTA OBCE

Football Food Festival
 Předpokládané akce
 Besídka v obýváku
 Seniorská sešlost
 Kynologický klub Vlkoš
 Myslivecký spolek Olšina
 Aktuality z jezdeckého klubu
 Včely nejen pro med

SPOLEČENSKÁ RUBRIKA

Naši jubilanti
 Rozloučení s Anežkou Vávrovou
 Vánoční přání

VLKOŠSKÝ SPORT

Ze života jednoty
 Nejmladší fotbalová příprava
 Volejbalový turnaj

ŽIJEME VE VLKOŠI

Diagnóza stáří
 Komiks
 Historická víte, že ...?

Požehnané vánoční svátky plné klidu, pohody, radosti a nadějně vykročení do nového roku Vám přeje Obec Vlkoš a redakční rada Vlkošského zpravodaje.

Blatak.foto@seznam.cz

Hodová mše na Kanovsku, 5. 7. 2020

Hodová mše na Kanovsku, 5. 7. 2020

Hodová mše na Kanovsku, 5. 7. 2020

Football Food Festival, 29. 8. 2020

Football Food Festival, 29. 8. 2020

Football Food Festival, 29. 8. 2020

Football Food Festival, 29. 8. 2020

Football Food Festival, 29. 8. 2020

Něco z historie

Hynek Bičan, oběť z konce války

Vraťme se ještě jednou na samý konec druhé světové války. Ve Vlkoši tehdy došlo k tragické události, která sice nezasáhla nikoho z místních, ale znamenala konec jednoho mladého života. Na začátku května 1945 se rozvíjel v rámci postupu 2. ukrajinského frontu také útok pravého křídla 53. armády a 1. rumunské armády od západního břehu řeky Moravy v prostoru od Polešovic a Kyjova. Hlavní úder byl veden na Kroměříž a Kojetín, kde od 2. do 6. května 1945 probíhaly osvobozovací boje. Vlkoš byl v té době plný německého vojska. Byli zde ubytováni dělostřelci, kteří měli na faře čtyři vozy s municí a deset koní. Nadělali si v polích a zahradách kryty pro děla, řezali ovocné stromy, které jim stály v cestě, a větvemi maskovali děla. Na kostelní věži měli telefon a pozorovací stanici. Pálili z děl směrem k Břestu a Skašticím.

Do obecní kroniky zaznamenal kronikář s časovým odstupem, že z 2. na 3. května 1945 byl německými vojáky do Vlkoše od Kojetína přivezen na motorce devatenáctiletý mladík, který byl odsouzen generálem Biebrem, ubytovaným v domě čp. 64 (majitelka Marie Sobková), k zastřelení. Poprava byla provedena na rozcestí a pak byla mrtvola tažena asi 10 kroků po zemi k vykopané jámě u závor na kousku pole, které měl pronajaté František Tomeček od bednáře Koplíka.

Po skončení války bylo díky Ferdinandu Kozákovi, který vražedný čin tajně pozoroval, ono místo nalezeno a mrtvola, zakopaná asi 20 cm pod povrchem, nalezena. S dovolením Okresního národního výboru v Přerově, ze dne 14. května 1945, bylo tělo exhumováno. Mrtvola byla odvezena do márnice u kostela. K prohlídce přijel okresní lékař dr. Šťastný a okresní kriminální policie provedla prohlídku a ofotografování. Dne 16. května provedl děkan P. Martin Vítovský a varhaník Rudolf Vašek pohřeb na vlkošském hřbitově za hojné účasti občanů.

Předseda místního národního výboru Josef Nenutil uveřejnil v časopise Naše Haná 2. června 1945 následující text: „Pomozte zjistit totožnost oběti Germánů. Těsně před odchodem němec. vojsk z našeho kraje, 4. května t. r. byl přivezen do Vlkoše u Přerova neznámý mladík, který byl na druhý den z rozkazu německého generála Biebra, který měl ve Vlkoši svůj stan, zastřelen mezi Věžkami a chropýňským lesem u železničního přejezdu.

Zavražděný, byl oděn v tmavomodré civilní šaty se světlým proužkováním, světlou košili, vzorkovanou ko-sočtverci, hnědou vázanku, hnědý klobouk se střechou, zahnutou dolů, v němž bylo kurentem vepsáno jméno firmy. Na podšívce kabátu měl vyšito jméno pražské firmy Henik.

Obut byl v nových šněrovacích botech s gumovou podrážkou. Výška asi 175 cm, váha asi 67-70 kilogramů, podlouhlého obličej, pěstěné nehty. Kdo by mohl pomoci jakýmkoliv pravdivým udáním ke zjištění totožnosti mrtvého, nechť se hlásí na četnické stanici ve Vlkoši u Přerova.“

Krátce po uveřejnění se přihlásil starý muž jménem Kočí z Kojetína. Dle šatů, které byly uschovány v márnici, poznal, že patří jeho vnukovi, který měl trvalé bydliště spolu se svou matkou v Praze, ale momentálně žil v Kojetíně. Oznámil případ své dceři, která pak přijela do Vlkoše, celá zdrcená, se svou dcerkou. Nešťastná žena požádala o opětnou exhumaci a převezení do rodné obce Jalubí u Babic-Huštěnic na Uherskohradištsku. Ta se uskutečnila dne 4. července a následně bylo tělo převezeno za doprovodu Petra Janečka k pohřbení na hřbitově v Jalubí.

Kdo byl onen německý generál v kronikářském zápisu? Generálmajor Martin Moritz Bieber se narodil 10. listopadu 1900 v městě Tabarz. Jeho vojenskou kariéru lze dokumentovat na přehledu povýšení: poručík 2. 4. 1917, poručík 14. 12. 1917, kapitán 15. 10. 1934, major 1. 2. 1940, podplukovník 1. 4. 1942, plukovník 1. 5. 1943, generálmajor 15. 1. 1945. Od poloviny září 1944 byl pověřen velením 271. Volksgrenadier-Division a od začátku roku 1945

Generálmajor Martin Moritz Bieber

se stal jejím skutečným velitelem. Začátkem května 1945 velel svým jednotkám rozloženým v úseku od Klopotovic po Kroměříž. Po ústupu byl 13. května 1945 zajat vojáky Rudé armády v Německém Brodě. Dobu od 13. května 1945 do 8. října 1955 strávil v sovětském zajetí.

O Hynku Bičanovi, který se narodil 6. září 1925, toho bohužel mnoho nevíme. Ani jeho „provinění“, které jej stálo život, není jasné. Byl partyzánem, jak se o něm mluví ve vlkošských materiálech? Nebo se nechal strhnout k vojenské akci v době bojů o Kojetín? Nebo to byla jen nešťastná shoda okolností? Jeho památku spolu s jinými připomíná od roku 2003 pomníček umístěný v Praze 10 - Strašnice, na křižovatce ulic Černokostelecká a Úvalská.

PhDr. Jiří Lapáček

Vlkoš a Kanovsko po květnovém osvobození v roce 1945

Pokračování z čísla 2/2020

Na území osvobozené republiky se začala ustanovovat nová veřejná správa, jejímž základem se staly národní výbory. Nejnížší články veřejné správy vznikaly na území Československa postupně, v průběhu osvobození. Opíraly se o vládní nařízení ze dne 5. května 1945 o volbě a pravomoci národních výborů a později o vládní nařízení č. 44/1945 Sb., ze dne 7. srpna 1945, a vycházely z dekretu prezidenta republiky ze dne 4. prosince 1944 číslo 18.

Dekret prezidenta republiky č. 121/1945, o územní organizaci správy, vykonávané národními výbory, obnovil země a okresy do stavu k 29. září 1938 s některými územně správními změnami. Obec Vlkoš a Kanovsko a dalších 44 obcí tvořilo v letech 1945-1948 územně správní celek soudního okresu Přerov.

Národní výbory byly definovány jako zastupitelské orgány a jako orgány veřejné správy. Ve věcech státní správy podléhaly vládě, přičemž se uplatnila podřízenost národního výboru nižšího stupně národnímu výboru vyššího stupně. Dnem ustavení místního národního výboru zaniklo obecní zastupitelstvo.

Ve Vlkoši se 12. května 1945 konala první schůze místního národního výboru, na které se volila nová reprezentace obce. Předsedou se stal Josef Nenutil a místopředsedou Josef Kozák. Členové MNV se stali Ferdinand Kozák, Josef Rak, Antonín Otáhal, Jan Sovják, František Bajgar, František Hánečka, Antonín Rozsypal, Alois Bednařík, Rudolf Černošek, Josef Dvorský, František Červinka a Josef Benda.

Na Kanovsku se 17. května 1945 ustanovil také místní národní výbor, jelikož v této době až do roku 1949 bylo Kanovsko samostatnou obcí. Předsedou zvolili Vladimíra Sobka, místopředsedou Františka Smýkala, členy Josefa Hudečka, Theodora Koplíka, Františka Bajgara,

Josefa Horáka, Theodora Poštulku, Vladimíra Kuželu, Stanislava Hrdličku, Oldřicha Macháčka ml., Františka Macháčka, Hynka Obrtela, Josefa Kroupu, Rudolfa Vodičku a Aloise Štiboru. Později volbu zastupitelských orgánů ve Vlkoši a Kanovsku schválil ONV v Přerově.

První dny po osvobození nastalo ve Vlkoši a Kanovsku období plné nadšení ze svobody, nadějí a očekávání lepší budoucnosti. Na okupaci a protektorátní omezení a strádání se už jen vzpomínalo. Učitelka Hermína Tichá zapsala do vlkošské kroniky, jak se upřímně všichni učitelé těšili na práci ve svobodné škole. Hned první den školního vyučování vyvěsili do všech tříd obrazy prezidenta T. G. Masaryka, E. Beneše a v duchu společensko-politické orientace a obecného pohledu na osvoboditele obraz J. V. Stalina. Zavlály československé a sovětské vlajky a děti se začaly učit jak československou, tak sovětskou hymnu. Přestal se učit německý jazyk a začalo se s ruštinou (dle kronikářky: „*líbezný jazyk slovanských bratří a osvoboditelů*“).

Kronikářka také zaznamenala zlepšení stravování obyvatelstva a informovala o pomoci z UNRY (United Nations Relief and Rehabilitation Administration, Správa Spojených národů pro pomoc a obnovu). Pomoc přišla ve formě masitých konzerv, čokolády, cukrovinek, rýže, oranžády aj. Na svou vlast nezapomněli Čechoameričani, kteří poslali šatstvo a obuv. To vše také dostaly děti ve Vlkoši a Kanovsku. Zrovna tak se dostalo pomoci od Kanaďanů, zaslali velké množství čokolády, na které si vlkošské a kanovské děti smlsly. Mnohé, ty menší, po

Ukázka školní třídy po roce 1945

tolika letech válečné bídy ani nevěděly, co je to čokoláda nebo banány a pomeranče. Na oplátku do Ameriky poslali české pohádkové knihy, v každé s vepsaným přáním, aby se jim kniha líbila.

Osvobození od okupantů s sebou přineslo řadu změn, které se více či méně dotýkaly všeho obyvatelstva. Například nastal výrazný pohyb osob jak české, tak německé národnosti. První se vraceli zpět do pohraničí, odkud je okupanti v roce 1938 vyhnali. Několik českých rodin žilo i ve Vlkoši a po ukončení válečného konfliktu se vrátili domů. Druzí, bývalí němečtí vojáci, kteří museli povinně narukovat do wehrmachtu a bojovat za Německou říši, se vraceli ze zajetí do svých domovů v sudetském pohraničí. Po příchodu byli většinou internováni do zajateckých táborů nebo nuceně nasazeni na práci k národním správcům zemědělských usedlostí. V této neklidné době jsou zaznamenány také tzv. „divoké“ od-

suny německy mluvícího obyvatelstva a jejich perzekuce v duchu kolektivní viny.

Do pohraničí se začalo stěhovat obyvatelstvo z vnitrozemí za účelem vidiny zlepšení jejich ekonomické situace. Po německy mluvících obyvatelích osídlovali hospodářské usedlosti se statusem národních správců a mnohdy začínali na usedlostech hospodařit i s původními majiteli. Původní němečtí hospodáři pozbyli státní občanství a měli povinnost pracovat pro národního správce a to až do doby, než byli vysídleni. Bylo i dost lidí, kteří situace zneužívali a nezákonně se obohacovali na úkor těch, kteří chtěli poctivě hospodařit. Také z Vlkoše odešlo do pohraničí mnoho osob za lepšími pracovními příležitostmi a to jako národní správci nebo jako státní zaměstnanci.

*PhDr. Petr Hlavačka
pokračování příště*

Vzhledem k letošnímu, z pohledu počasí a zemědělství, komplikovanému podzimu si dovoluujeme zařadit do Vlkošského zpravodaje vzpomínky pana učitele Karla Sobka.

Pěstování cukrovky kdysi

Pěstování cukrovky před šedesáti či sto lety mělo největší význam pro největší peněžní výnos pro zemědělce na Hané. Ale s tímto výnosem bylo spojeno i největší možné úsilí a námaha. Předně pole bylo nutno dobře pohnojit a dobře připravit k setí. Selo se brzy z jara pomocí secích strojů, a to v hustých řádcích vzdálených od sebe asi kolem třiceti centimetrů. Proto bylo nutno řádky po vzejití cukrovky asi na šířku motyky okopat. Po krátké době se znovu mezi řádky znovu okopávalo, aby se země uvolnila a zbavila plevele. Když řepa povyroستla, bylo nutno ji přetrhat. Pole se prošlo po kolenou a trs řepy se zbavil malých rostlinek, až zůstala jen jedna rostlinka. Pole si odpočinulo jen na chvíli a přišlo další okopávání. Tehdy se použilo i pleček. Práce se třeba i opakovala. Když řepa vyrostla a měla velké listy, nastalo „lópání léští“. Listy se z části otrhaly jako krmivo pro dobytek. Řepa rostla, zvětšovala se, až někdy počátkem října byla připravena ke sklizni. A tehdy byla každá ruka dobrá. Prostě, šlase kopat řepa. K tomu bylo zapotřebí úzkých rýčů, kterými se řepa vyrývala a vyťahovala ze země a házela se na neupravenou hromadu. Teprve po skončení práce se upravily na rovné hromady. Podle počtu osob se ihned nebo později řepa okrájela, odřezával se chrást pomocí nožů, „řepáků“. Pracovník si připravil pytel, do něhož byla nacpána sláma, poněvadž se při práci klečelo. Nejprve se však upravilo a urovnalo místo, kam se bude okrájená řepa házet, aby ji bylo možno později lehce nabírat vidlemi, které měly bodce přiměřeně vzdálené od sebe. Na jinou hromadu se házelo zbylé listy, chrást. Před odchodem z pole se

hromady řepy urovnaly a přikryly vrstvou listů, aby nevy-sychaly. Listů se vozilo domů na krmení dobytka, nebo do hlubších jam pro příští zakvašení. Čistou a oškrábanou cukrovku vozili hospodáři na nádraží do Věžek nebo do Říkovic. U obou nádraží byly velké mostní váhy, na nichž se nejprve zvažila řepa i s vozem a po vysypání znovu jen vůz, aby se jeho váha odpočítala od prvního vážení. Byl tedy na každé váze vedoucí, který kontroloval i čistotu řepy. Při větším znečištění vybral pár bulv, zvažil, pak dal do ruční pračky, opral od hlíny a opět zvažil. Rozdíl v procentech srazil hospodáři váhu řepy na vozu. Vedoucí měl i pomocné síly, třeba kořínkářky, které sbíraly ulomené kořínky od řep. Těch váh bylo u Věžek několik. Pro cukrovary Chropýň, Kojetín, Brodek, Prosenice či Dřevohostice, v Říkovicích pro Hulín. Mnohé váhy a cukrovary už zmizely. Na nádraží řepu házeli brigádníci přímo na vagony nebo na velká prostranství na hromady, později pomocí pásových dopravníků. Z hromad se řepa odvážela později. Vozy měly vysoké bočnice – korby, aby se řepy co nejvíce naložilo. Celá vesnice byla k večeru plná těchto vozů, aby hospodáři již brzy ráno mohli vyjet k nádraží. Vždy tam stály dlouhé fronty hospodářů. Brzy se naopak z cukrovarů přivážely vyluhované řízky. Ty si hospodáři odváželi z nádraží domů do připravených jam, které byly prosypány plevami. Do nich byly nejprve navedeny chrasty řepného listí, na ně řízky a tak pokračovaly listy-řízky. Když byla jáma plná, přikryla se vrstvou otepí slámy, aby řízky zakvasily. Sloužily pak v zimě jako krmivo pro dobytek. Tak práce pokračovala a trvaly někdy dosti dlouho. Nebylo nic divného, že tehdy už často napadl sníh, a než se začala

okrajovat, musel se sních odhrnout. A hospodyně musely klečet na kolenou, i když vítr a sních jim fičely kolem uší. Nejhuř bylo po deštích, když půda byla měkká a těžký vůz nebylo možné z rozmoklé země vyvézt. Proto se často řepa vynášela v koších na vůz, který stál na cestě; nebo se vyvážela v malém voze, z něhož se přehazovala na vůz s korbou. Prostě, někdy se vozila řepa až do Vánoc. Při práci na nádraží pracovníci, kteří uklízeli řepu kolem vagonů nebo velkých hromad, měli na starosti i obcházet

zemědělce, že jim přišly na nádraží řízky. Každý zemědělec měl zvláštní knížku, do které se zapisovaly fůry přivezení řepy a odvezených řízků. Někteří nepoctiví hospodáři tajně dávali těžké nepotřebné věci pod řepu a po prvním zvážení je za nádražím vyhazovali.

A dnes? Nikdo ve vesnici ani neví, že se sklízí řepa. Práci ovládla moderní technika.

Do Vlkošského zpravodaje dodal Pavel Sobek

Tršalský vodník

V polní trati nazývané po staletí Tršaly, v katastru obce Říkovice na Přerovsku, nedaleko lesa Bříští u říčky Moštěnky, stávala až do patnáctého století stejnojmenná ves Tršaly. V těch místech vedl přes řeku dřevěný most, aby vlkošští hospodáři mohli dojíždět na svá pole i na levém břehu Moštěnky. Pole zde ležící patřila rodům Černošků a Opršalů.

Jednou poslal vězecký hospodář svého pacholka do Říkovic do pivovaru pro kvasnice. Pacholek tedy jel nejkratší cestou koňmo přes Tršaly. Na kvasnice měl hliněnou nádobu uvázanou u pasu. Pivovarské kvasnice bývaly totiž tekuté, proto ona nádoba. Když se pacholek vracel a přijel až k mostu, co nevidí? Na mostě sedí malý mužíček, skoro chlapec, oči vykulené, vlasy dlouhé, zelené, na prstech blány. Čeledín ihned poznal, o koho jde.

Nerozmýšlel se dlouho a na vodníka zakřičel: „Jdeš mi z cesty!“ Vodník se však nedal. Vyskočil proti koni, prskal a rukama házel proti němu. Pacholek se nebál. Pobídl koně, rozjel se proti vodníkovi, přeskočil ho, myslel si, že ujede. Avšak co se nestalo. V místě, kde doskočil, se najednou v mostě otevřela díra, kůň i s pacholkem se propadli do vody a nádoba s kvasnicemi se rozbila. Jezdec se stěží vyhrabal z vody a celý promáčený utíkal k Věžkám. Kůň daleko před ním. Když pak doma vypravoval, co se mu přihodilo, hospodář mu nechtěl věřit, a že se raději půjde na most podívat. Když tam přišel, co nevidí? V mostě zůstala díra velikosti koňského kopyta, a na břehu ležela roztitá nádoba na kvasnice.

Pověst pochází z vyprávění Františka Kroupy z Vlkoše.

*Článek napsal Vladimír J. Horák
Do Vlkošského zpravodaje dodal Pavel Sobek*

Zajímavosti z historie činnosti Sokola Vlkoš

...z výborové schůze 29. března 1920: ...předčítá oběžník stravovacího odboru VII. všesokolského sletu, dle něhož jest povinen každý člen jednoty, který přihlásil se ku hromadnému stravování i dorost – ušetřiti a odevzdati $\frac{3}{4}$ kg mouky bílé a $\frac{1}{4}$ kg krup neb krupice. Uvedené odevzdá se do 10. května t.r. bratru jednotou určenému, který dle pokynů župního hospodáře další zařídí. Chléb vezme si každý s sebou na dobu pobytu v Praze. Co se týče odstavce o zajištění masa jest výbor toho mínění, že se u nás hovězí kus masa sotva najde, ale vepřové neb telecí snad ...

... podnik, který by mohl slet podpořiti, a proto jednatel oznamuje výboru, že ohlásil tyto podniky: Rolnická záložna, Josef Vávra, mlynář ve Vlkoši, a Rolnická mlékárna v Kyselovicích.

Zapsal Josef Pola jednatel

...z výborové schůze 20. května 1922: ...Bratr náčelník oznamuje dále, že nařízením Č.O.S. konány budou tzv. „náhlé srazy“, aby mohla se sezvati pohotovost členstva

v případě mobilizace. Srazu zúčastniti se musí bez výjimky každý člen ať činný nebo přispívající, který nemá vážné omluvy, za což ručí starosta a náčelník. Sraz v župě proveden bude do 24 hodin, v okrsku do 12 hodin, v jednotě do 6 hodin. Bratr Polame žádá, aby se v každé jednotě vážně projednalo o nejvhodnějším způsobu vyhlášení srazu. Po delší debatě bylo usnešeno, že by v naší jednotě nejvhodnějším způsobem byl určitý signál trubkou, který by br. Formánek nacvičil se dvěma neb třemi členy. Signál může býti počátek některé sokolské písně. Trubku zapůjčí br. Hradil. Sraz by byl v neděli v sokolovně, kdy je většina členů doma.

... k bodu „náhlé srazy“ oznamuje týž bratr, že Přerov oznámí sraz Říkovcům, které jsou povinny hlásiti sraz bratru Polovi, Vlkoš pak ohlásí sraz Kyselovicům a Kyselovici Chropyni. ... Br. Dragon oznamuje, že signál, počátek písně „Moravo, Moravo“ už cvičí br. Formánek. ...

zapsala M. Bezkybová

Z kroniky obce Vlkoš:

Dne 17. 3. 1926 odprodala obec rybník na Ovesné straně zadatelům: Josefu Černému, hostinskému ve Vlkoši a Tělo-

cvičné jednotě Sokol Vlkoš ... za 20 hal. za m². V témže roce a roce 1927 a částečně i 1928 byl obecní rybník zásluhou členů Sokola zavezen. Jejich čin je vzorem všem uvědomělým občanům vlkošským, že společnou prací dají se vykonati věci, jež se nám zdají nemožnými.

Výpis z deníku Ignáce Macháčka, Kanovsko č. 4: Rok 1926...10/4 jsme zavázeli rybník na Ovesné straně. Každý člen

Sokola měl odvézt 50 fůr z hráze bývalého rybníka za železniční trať od Bochořského lesa... odvezli jsme do neděle 45 fůr a za půl třetího týdne se zavezla celá plocha až ke školní zahradě... A odvezlo se 1300 fůr a já odvezl 71 fůr. Členové, kteří měli potah, tak vozili, kdo neměl, kladli a shazovali z vozů. ... Z lidové strany se tomu smáli, že se nám to omrzí, ale zklamali se.

Do Vlkošského zpravodaje dodal Pavel Sobek

Římskokatolická farnost

Milí občané,

ve chvíli, kdy píšu tento článek, pořád vlastně nevím, zda Vánoce, jaké známe, vůbec budou. Zavřené školy, obchody, dokonce kostely, celý svět bojuje s pandemií. Je dost pravděpodobné, že vánoční svátky oslavíme v úzkém rodinném okruhu. Někteří z nás nemůžou navštívit své blízké, všem chybí blízký kontakt, avšak Vánoce jsou svátky lásky a blízkosti. Jak to vůbec zvládneme? Věřím, že ano, že to dáme! Právě tato obtížná doba je výzvou, abychom se podívali do svého okolí, jestli někdo nepotřebuje náš skutek lásky.

Rád bych vás pozval na vánoční bohoslužby. To však nemůžu ještě teď plánovat, ale kdyby se situace zlepšila, zvu vás všechny, opravdu všechny: přijďte poprosit o dar zdraví pro celý svět.

Dovolil jsem si v rámci tohoto článku malé vysvětlení nebo připomenutí, co vlastně advent a Vánoce znamenají.

Než se pustíte do čtení a vzdělávání, dovolte, milí občané, chtěl bych všem popřát krásné pozhnané vánoční svátky a vašim rodinám Boží mír a zdraví.

P. Grzegorz Zych

Doba adventní

Nový církevní rok začíná první adventní nedělí. Název pochází z latinského slova „adventus“ (příchod). V křesťanském smyslu slova tento výraz označuje příchod Mesiáše, který se uskutečnil narozením Ježíše Krista a slaví se o Vánocích (25.12.). V adventu se křesťané vžívají do atmosféry dlouhé přípravy na první příchod Vykupitele do lidských dějin a zároveň ožívují touhu po jeho druhém příchodu na konci časů, ale rovněž do svého vlastního života.

Dnes trvá adventní doba 4 neděle před slavností Narození Páně (25. 12.). První začátky adventu se objevily v jižní Galii a ve Španělsku koncem 4. století. V průběhu 12. a 13. století se stal advent začátkem nového liturgického roku, který do té doby začínal Vánocemi.

V adventní době se při bohoslužbách používá fialová barva a oltáře se nezdobí květinami - na znamení usebranosti a kajícího (s výjimkou 3. adventní neděle, kdy je barva růžová - zdůraznění radostného očekávání). V lidových zvycích je však zdůrazněn i radostný charakter adventu - např. kolední obchůzky, adventní hry či vánoční vytrubování.

Výraznou postavou adventní doby je poslední z řady starozákonních proroků - sv. Jan Křtitel, který je Kristovým bezprostředním předchůdcem. Jde před Ježíšem a vydává

mu svědectví svým kázáním, křtem obrácení a nakonec svou mučednickou smrtí.

K předvánoční výzdobě patří již tradičně adventní věnec se čtyřmi svícemi, které se postupně zapalují, takže na konci adventu svítí všechny čtyři. Tento zvyk nepřímo navazuje na židovskou tradici - starou více než 2000 let - slavení svátku světel zvaných Chanuka, které spadají na přelom listopadu a prosince.

Vánoční okruh končí svátkem Křtu Páně, který připadá vždy na neděli po 6. lednu, kdy se slaví slavnost Zjevení Páně neboli lidově svatých Tří králů. Pak následuje první část liturgického mezidobí.

Vánoční doba

Liturgie vánoční doby má jedno ústřední téma - narození Mesiáše, teologicky přesně vyjádřeno - téma vtělení. Tedy skutečnost, že se Bůh stal člověkem a vstoupil do lidských dějin. Přesto je liturgie vánoční doby dost členitá a ukazuje tak toto výchozí tajemství Ježíšova

života z mnoha úhlů pohledu. Především je to samotný betlémský příběh, příběh Ježíšova narození. Ten se ale v liturgii slavnosti Narození Páně, která má kromě vigilie tři další mešní formuláře (v noci, za svítání

a ve dne) ihned prolíná jak s Ježíšovou preexistencí, tedy s jeho bytím u Otce před vtělením, tak s tématem vtělení i s tématem našeho přijetí za syny. V Janově prologu (Jan 1,1-18) máme toto všechno obsaženo a v modlitbách mešní liturgie rozvedeno.

Dalšími stěžejními body vánočního okruhu jsou dva svátky, zvýrazňující Ježíšův pozemský život a jeho souvislosti: svátek Svaté rodiny Ježíše, Marie a Josefa a slavnost Matky Boží, Panny Marie 1. ledna. Ten zdůrazňuje Mariino mateřství a tím jak její roli Bohorodičky, tak Ježíšovo skutečné lidství. Slavnost Zjevení Páně spojuje do velké míry tradici křesťanského východu a západu. Tento svátek je ústředním bodem pro liturgii východu, kde nejde zdaleka tak o mudrce, jako o Ježíšovo zjevení, tedy o Boží sebesdělení se člověku. Liturgické texty - na rozdíl od stále přítomné lidové tradice - věnují pozornost právě tomuto zjevení Boha pohanům i Židům.

Slavnost Křtu Páně, která vánoční okruh uzavírá, naznačuje zřetelně, kdo je Ježíš - je to Otcův milovaný Syn - a proč přišel - aby naplnil to, co Jan Křtitel ohlašoval. Tedy aby naplnil to, co Starý zákon přislíbil a předpověděl. Zde ovšem definitivně končí jakákoliv vánoční sladkost a začíná někdy dost drsná realita Ježíšova života, který je žit mezi námi hříšníky a ve prospěch nás hříšníků. Realita, končící Ježíšovou smrtí a naším vykoupením.

Náboženství

V letošním školním roce jsme hned na začátku září zahájili výuku náboženství ve škole, což sice netrvalo dlouho, ale byly to moc pěkné hodiny. Věnovali jsme se totiž nedělním evangeliím a i doma v tom rodiny, které chtějí prohlubovat víru, mohou pokračovat. Děti dostaly sešitek s názvem Dětem a rodinám, ve kterých otec Václav Fojtík nabízí na každý týden kratičké zamyšlení. Ve škole žáci do sešitku za správné odpovědi sbírali samolepky, ale ty si dolepíme, až se zase uvidíme.

Nejvíce jsme si však oblíbili nedělní videokázání, která už v první koronavirové době začal natáčet otec Roman Vlk. Jsou pro všechny k dispozici na youtube Vlčí doupe. Jedná se o krátká videa, v nichž se zamýšlí nad poselstvím úryvku z dané neděle. Pro soutěživé děti připravuje navíc soutěžní videa a můžu prozradit, že i do Vlkoše už putovala výhra – Vít a Langer si mohl pochutnat na bonbonech ze Švédska. Blahopřeji.

A kdo by se chtěl ještě hlouběji zamýšlet nad otázkami víry, chci doporučit web farnimusle.cz. Pod záložkou Katecheze on-line si můžete prohlédnout sekce a šuplíky. Cenné jsou na tomto webu hlavně Procházky světem víry, v jejichž závěru bývá vědomostní kvíz. Během těchto „procházek“ už byla možnost zamyslet se nad posláním Matky Terezy, v listopadu jsme si připomněli naši víru v život věčný (Čas dušičkový), seznámili jsme se s novým blahoslaveným – Carlem Acutisem (v roce 2006 zemřel jako patnáctiletý kluk, už jako malý objevil přátelství s Ježíšem a díky internetu šířil víru moderním způsobem) a také jsme zavzpomínali na naši národní patronku svatou Anežku Českou.

K daným tématům se můžete podívat na videa, pustit písničky a dětem třeba vytisknout omalovánku.

Ve Vlkoši míváme velké úspěchy v soutěži Bible a my.

V tomto školním roce nebude mít soutěž klasický průběh, ale můžu prozradit, že o soutěž nepřijdete. Proběhnou tři kola mimořádného ročníku v on-line verzi. Kdo chce, může si v adventu vyzkoušet své znalosti o Bibli.

Informace najdete na webu bibleamy.cz.

*Přeji všem
požehnaný adventní čas,
Markéta Matlochová*

Vážení spoluobčané,

opět je tu čas tříkrálových příprav a zanedlouho Tříkrálové sbírky, i když letos trochu jinak.

Pandemická situace přípravami trochu zamávala, proto bych Vám ráda představila možnosti, se kterými letos můžeme pracovat.

Celostátní kampaň tříkrálové sbírky se povede zejména na online úrovni, bude zprovozněna tzv. virtuální kasička, kde mohou lidé přispívat a zvolit, které charitě svůj dar dají. Pokud vše proběhne dobře, na online verzi naváže i Charita Přerov, a to přímým přenosem tříkrálového koncertu z kostela sv. Vavřince v neděli 3. ledna 2021. „Koncertem bychom rádi přinesli požehnání a pozdrav do nového roku aspoň skrze obrazovky. V průběhu bude

také možnost tříkrálovou sbírku finančně podpořit. Bližší informace o koncertu sdělíme, jakmile bude vše připravené.“

Po zhodnocení situace se Charita v Přerově také rozhodla, že budeme chystat i „klasické“ tříkrálové koledování, aby se požehnání dostalo opravdu k co nejvíce lidem, kteří na něj často čekají a těší se. Prozatím je zvolena forma jednočlenné skupinky, která by s pokladničkou toto požehnání roznesla. Koledník by klasicky obešel domy, kdo bude chtít, otevře, přispěje, kdo nebude chtít, neotevře. Koledník aspoň napíše požehnání na dveře. Smyslem tříkrálové sbírky je přinášet radostnou zvěst a požehnání i do toho nejposlednějšího domu a tento rozměr by se určitě neměl vytratit.

Ludmila Tomancová

Finanční podpora farnosti

Milí bratři a sestry,

tak jako každá farnost je i ta naše odkázána na finanční pomoc a dary od svých farníků. Hlavním zdrojem příjmů jsou sbírky při nedělních bohoslužbách, které jsou z důvodu vládního nařízení od středy 14. 10. 2020 značně omezeny.

Jsem velmi vděčný za Vaši dosavadní podporu naší farnosti. Těm z Vás, kteří by chtěli přispět na chod farnosti, nabízím v návaznosti na současnou situaci možnost bezhotovostního darování finančních prostředků na účet farnosti. Pokud potřebujete, bude Vám vystaveno potvrzení o daru.

P. Grzegorz Zych

Účet farnosti Vlkoš	162419234/0300
Do zprávy pro příjemce:	Dar na hlavní činnost farnosti
Účet farnosti Bochoř	188339726/0300
Do zprávy pro příjemce:	Dar na hlavní činnost farnosti
Účet farnosti Říkovice	162419533/0300
Do zprávy pro příjemce:	Dar na hlavní činnost farnosti
Účet farnosti Žalkovice	234804642/0300
Do zprávy pro příjemce:	Dar na hlavní činnost farnosti

Základní a mateřská škola

Ze života v mateřské školce

Den zemědělství

Již na začátku školního roku jsme se s dětmi vydali na výlet do Horní Moštěnice, kde se konal Den zemědělství. Po příjezdu nás přivítala paní, která nás celý den doprovázela a vysvětlovala dětem stanoviště, které tam byly. Jako například co pěstujeme na polích a jaké

výrobky z toho potom máme, nebo si děti mohly prohlédnout zemědělské stroje, prohlédnout si a vyzkoušet sedět v kombajnu, ale nebyly tam jen suroviny a stroje. Děti viděly také mnoho zvířat a jejich mláďata, některá si mohly i pohladit nebo se také mohly projet na koni a oslíkově. Na závěr celého dne děti dostaly dárečky.

Dýňování

Ve čtvrtek 24. 9. 2020 se v mateřské školce uskutečnilo „dýňování“ s rodiči. Rodiče s dětmi vyřezávali společně dýně a zkrášlovali je přírodninami, které si přinesli. Ve volném čase děti vyzdobily dvůr školy obrázky malovanými křídou.

Projektový den v MŠ

V pátek 25. 9. 2020 se v mateřské školce uskutečnil projektový den na téma polytechnické vzdělávání. Děti postupně střídaly různá stanoviště. Pro nejmenší byly nachystané dřevěné hlavolamy, přiřazování kostek podle barev a magnetické tabulky, s kterými děti pracovaly. Na dalším stano-

višti procvičovaly hrubou motoriku pomocí balančních destiček. Děti neprocvičovaly jen hrubou motoriku ale i grafomotoriku uvolňováním zápěstí, prstů a procvičování rukou pomocí dřevěných labyrintů. V neposlední řadě si děti vytvořily vlastní originální mandalu, kterou si pak i odnesly domů. Celé dopoledne se neslo ve velmi přátelském duchu a myslím si, že si tento projektový den užily děti stejně jako paní učitelky.

Ostrčilová Michaela
Mateřská škola Vlkoš

Družinová drakiáda

První větší akcí, kterou jsme stihli v družině v letošním školním roce uspořádat, byla drakiáda. Všichni si nejprve v družině vyzkoušeli vyrobit vlastního malého dráčka a jeho létající schopnosti otestovali při pouštění na školní zahradě. Na tu pravou drakiádu, která se konala v pátek 18. 9. 2020 na fotbalovém hřišti, si však většina dětí přinesla mnohem větší draky z domova, a jak se ukázalo, dobře udělaly. Na hřišti pořádně foukalo a na malé družinové dráčky byl vítr silný až moc, zato velcí draci lítali tak vysoko, že jsme se občas báli i o jejich majitele, aby nám s nimi neuletěli. Při takovém počasí se občas stalo, že se nějaký neposedný drak utrhl a hodlal uletět sám bůhvíkam nebo se pár draků zašmodrchalo dohromady, ale nakonec všechno dobře dopadlo, neposedy se podařilo pochytat a zamotané draky rozmotat. Po návratu do družiny následovalo rozdávání diplomů a sladkých odměn, a protože téměř všem se podařilo dostat svého dráčka vysoko do vzduchu, a komu se to nepodařilo, pomáhal kamarádovi toho jeho pouštět nebo rozmotávat, zvítězili a odměnu si zasloužili všichni. Další plánovanou akcí bylo hledání pravěké jeskyně s následným promítáním filmu Croodsovi... A najednou je všechno jinak. Školy jsou zavřené, děti tráví u počítačů nejen svůj volný čas, ale také čas, kdy dříve seděly ve škole, komunikovaly se spolužáky, poslouchaly paní učitelku. Nyní jsou ve styku se spolužáky i paní učitelkou zase jen přes počítač. A možná právě proto, že teď trávíme tolik času u počítačů, bych vám chtěla, připomenout retrohru, která může rozhybat nejen děti, ale třeba i rodiče, tetičky a strýčky. Již

v září jsme s dětmi na školní zahradě zkoušeli oživit skákání přes gumu. A mělo to úspěch. Skákat zkoušeli holky i kluci, někdy se to povedlo, někdy se zamotali, ale skákali rádi a hlavně hýbali se. Na skákání potřebujeme pouze gumu (alespoň čtyři metry dlouhou), jejíž konce k sobě svážeme uzlem. Ke gumě jsou potřeba tři lidé. Dva si stoupnou čelem k sobě, dají si gumu kolem kotníků, mírně roztáhnou nohy a skokan má vše připraveno ke zdolávání školky či jiné sestavy. Sestav na skákání existuje nespočet, s několika jsme se s dětmi seznámili již v družině. Sestavu ROČNÍ OBDOBÍ jsme nezkoušeli, tak si ji teď můžete vyzkoušet společně. Stoupněte si ke gumám čelem, špičky zasuňte pod bližší gumu, naberte ji ve skoku a přeskočte s takto nabranou gumou tu druhou vzdálenější gumu. Stojíte ve vzniklém oku. Teď vás čeká dvacet tři skoků ve třech sériích, s každou novou sérií se mění směr otáčení při skákání, aby se skokanovi nezatočila hlava:

1. série: Čtyři roční období. Jaro/ léto/ podzim/zima.
2. série: Dvanáct měsíců v roce. Leden/únor/březen/duben/červen/červenec/srpen/září/říjen/listopad/prosinec.
3. série: Sedm dní v týdnu. Pondělí/úterý/středa/čtvrtek/pátek/sobota/neděle.

Začneme skákat a otáčet se při skocích kolem své osy, co to dá. Při každém skoku je potřeba říct jedno slovo.

U tohoto skákání děti netrénují jen pohybové dovednosti, ale i poznávání pravé a levé strany, udržení rytmu, roční období, měsíce v roce a dny v týdnu. Takže ji s klidným svědomím můžeme zařadit i do distanční výuky.

A proto s chutí do toho – sportu zdar a skákání zvlášť.

Hana Apoleníková
ZŠ - vychovatelka ŠD

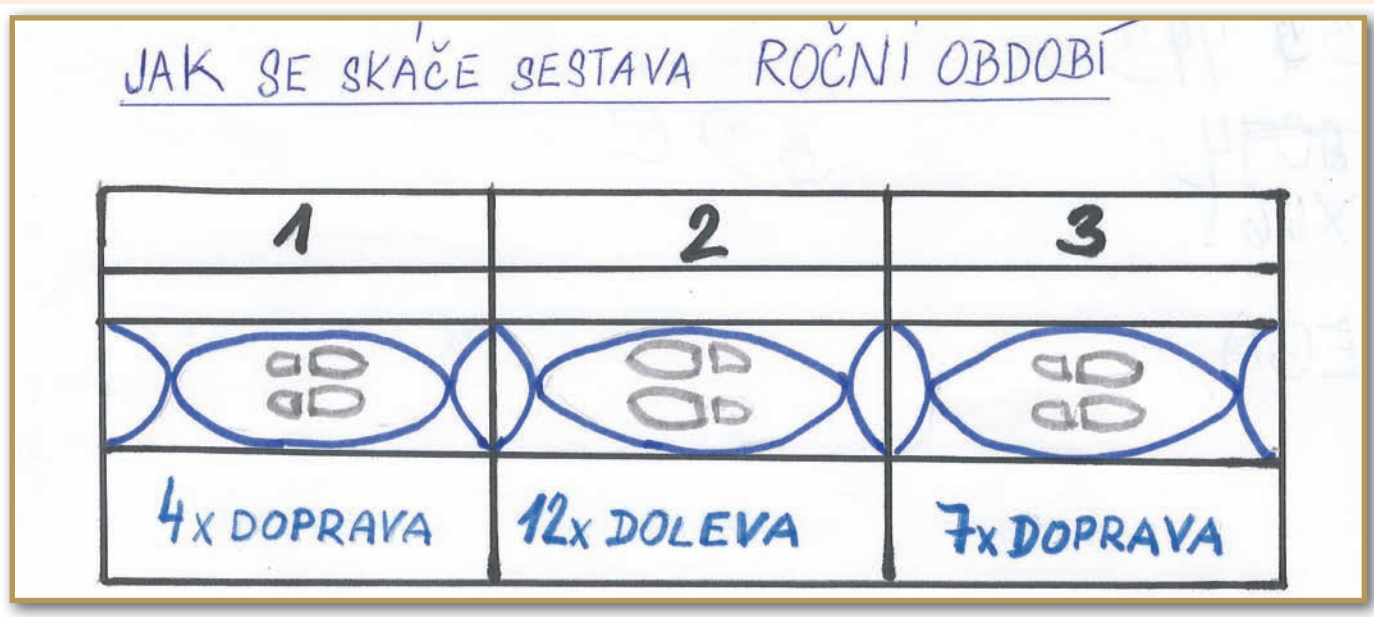
Výuka v nouzovém stavu

Tak nás opět zachvátila koronavirová krize a nedalo na sebe dlouho čekat ani uzavření škol. Přesto se žáci musí vzdělávat. Formě výuky, která právě probíhá i na naší škole, se říká distanční výuka. Spočívá v tom, že se s žáky my učitelé setkáváme přes internet na sdílených obrazovkách. Já osobně mám své žáky ze 4. a 5. třídy rozděleny do tří skupin a setkáváme se denně kromě pondělí a pátku, kdy jezdím do školy. V pátek si vybírám od žáků sešity a v pondělí je zas

vracím opravené. Musím říct, že žákům se distanční výuka celkem líbí, i když mnohým se už stýská po přímém kontaktu s kamarády. Nově nám zatím otevrou školy pro 1. a 2. třídu, vyšší ročníky jsou snad na řadě v dohledné době. Inu, budeme se těšit i my dospělí.

Už se nám po dětech přece jen trochu stýská, i když je máme na obrazovce. Přeji v tomto předvánočním čase všem hodně štěstí a pohody, a hlavně pevné zdraví.

Mgr. Petra Pavlíková
Základní škola Vlkoš

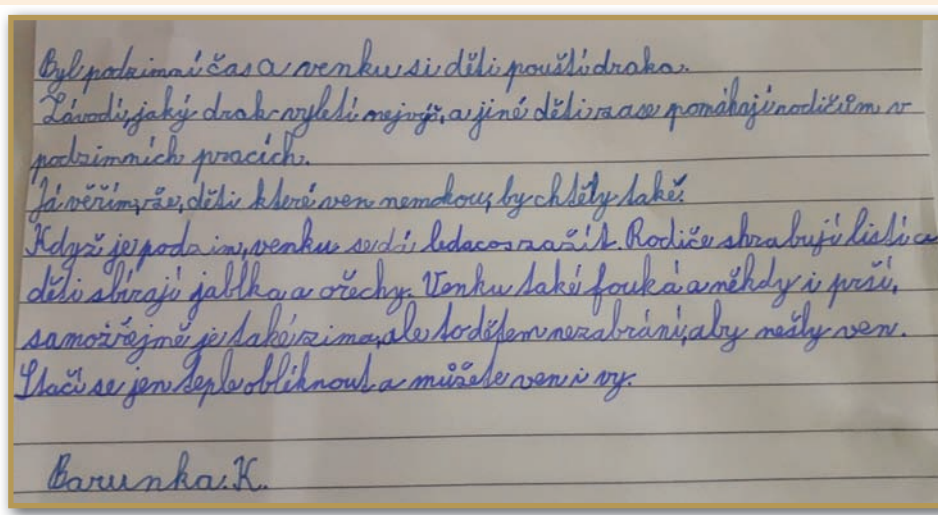

Listopadová výzva

Koronavirová doba nám opět zkomplikovala a narušila náš život. Tato doba je těžká nejen pro dospělé, ale i pro děti. Je obzvlášť těžké zaměstnat především mladší děti, které jsou nuceny téměř veškerý volný čas trávit doma. Proto je vhodné dětem nabízet aktivity, které je budou naplňovat a zároveň plnit zábavnou funkci. Touto cestou se vydala

také základní škola. Žáci třetího ročníku se zapojili do tzv. „listopadové výzvy“, jejichž účelem je smysluplně zaměstnat děti formou plnění zábavných úkolů. Listopadová výzva podporuje rozvoj jemné i hrubé motoriky, rozvoj rozumových schopností včetně fantazie a zaměřuje se na utužení vztahů v rodině, která je pro nás nejen v tuto těžkou dobu největší oporou.

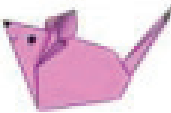
Bc. Mišunová Veronika
Základní škola Vlkoš

LISTOPADOVÁ VÝZVA

KOLIK TOHO STIHNEŠ ZA LISTOPAD?

 NAMALUJ OBRÁZEK A NĚKOMU HO DARUJ	 NAPIŠ DOPIS PRÁNOSTIČOM A POŠLI HO	 UDĚLEJ SI PROCHÁZKU V LESE	 UPEČ JABLEČNÝ KOLÁČ	 UDĚLEJ SI VEČER DOMA STEZKU ODYHAT
 NAPIŠ KRÁTKÝ PODZIMNÍ PŘEBĚH A NĚKOMU HO PŘEČTI	 POZORUJ HVĚZDY	 NAUČ SE NOVOU PÍSNIČKU	 VYROB NĚCO Z PŘÍRODNIN	 PŘEČTI KNihu
 NAPIŠ DOPIS JEJŠKOVÍ	 ZATANCUJ SI NA SVOU OBLÍBENOU PÍSEŇ	 OŘEZEJ SI PASTELKY V POUZDŘE	 SLEDUJ ZÁPAD SLUNCE	 UDĚLEJ SI FOTKU S RODIČI
 ZAHRAJ SI S RODINOU STOLNÍ HRU	 NAJDE FOTKU, NA KTERÉ JSI MALÝ, A POVĚDEJ SI O NĚ S RODIČI	 UKLIĎ SI PSACÍ STOL	 ZACVIČ SI RÁNO	 NAPIŠ S VĚCÍ, VE KTERÝCH SE CHCEŠ ZLEPŠIT
 ZALIJ DOMA KVĚTINY	 NASYPEJ ZRNĚ PLÁTKŮM	 SLOŽ ORIGAMI	 POPOVÍDEJ SI ONLINE S KAMARÁDY	 POUŠTĚJ DRAKA

Obecní úřad informuje

**Výpis z USNESENÍ z 10. zasedání
zastupitelstva obce Vlkoš konaného dne 13. 8. 2020**

Zastupitelstvo obce po projednání:

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 6/2020
schvaluje přijetí finančních prostředků v limitní výši 1 937 771,00 Kč z rozpočtu SFDI na spolufinancování akce „Výstavba chodníků na ul. Bochořská, Náves a 9. května v obci Vlkoš – 2. etapa“,
schvaluje povolení výjimky příspěvkové organizace Základní škola a Mateřská škola Vlkoš, podle § 23 odst. (4) zákona č. 541/2004 Sb., z nejnižšího počtu žáků na základní škole pro školní rok 2020-2021,
souhlasí s realizací projektu výzvy 02_20_080 Šablony

III Operačního programu Výzkum, vývoj, vzdělávání (OP VVV) a souhlasí s využitím finančních prostředků z provozu školy do doby zaslání zálohové platby ze strany MŠMT,

schvaluje doplněný odpisový plán ZŠ a MŠ Vlkoš, PO na rok 2020,

schvaluje ponechání odpisů v roce 2020 v investičním fondu,

schvaluje Řád veřejného pohřebiště obce Vlkoš,

schvaluje poskytnutí dotace z rozpočtu obce TJ Sokol Vlkoš ve výši 15 000,00 Kč na nákup plechové garáže,

schvaluje Rozpočtové opatření č. 7/2020.

**Výpis z USNESENÍ z 11. zasedání
zastupitelstva obce Vlkoš konaného dne 12. 11. 2020**

Zastupitelstvo obce po projednání:

bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 8/2020,
bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 9/2020,
bere na vědomí Rozpočtové opatření č. 10/2020,
schvaluje navýšení pokladního limitu na částku 100.000,-Kč,
schvaluje opravu místních komunikací v ul. Kyselovská, Za Mlýnem,
schvaluje užívání nemovitosti č.p. 12 v k. ú. Vlkoš u Přerova v souladu se Souhlasem č. 30/2020 vydaný

Magistrátem města Přerova, odbor stavebního úřadu a životního prostředí, oddělení stavební úřad,

schvaluje rekonstrukci nemovitosti č.p. 12 v k. ú. Vlkoš u Přerova dle předložené studie s využitím nemovitosti jako sídla obecního úřadu a zřízením zdravotního střediska praktického lékaře,

schvaluje opravu kanalizace v ul. 9. května v k. ú. Kanovsko,

schvaluje Dodatek ke smlouvě o zřízení pověření mezi obcí Vlkoš a DSO mikroregionu Moštěnka,

schvaluje umístění modulárního objektu a zařízení na fotbalovém hřišti.

Volby do Senátu Parlamentu ČR konané dne 2.10. – 3.10.2020

Výsledky hlasování

Obvod: 63 – Přerov

Obec: Vlkoš

	Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
	počet	zprac.	v %						
1. kolo	1	1	100,00	576	282	48,96	282	275	97,52
2. kolo	1	1	100,00	578	131	22,66	131	131	100,00

číslo	Kandidát příjmení, jméno, tituly	Volební strana	Navrhující strana	Politická příslušnost	Počty hlasů		% hlasů	
					1. kolo	2. kolo	1. kolo	2. kolo
1	Chromec Dan	SPD	SPD	SPD	27	X	9,81	X
2	Pollák Jaroslav JUDr.	Nás	Nás	Nás	0	X	0,00	X
+3	Vrána Petr Ing.	ANO	ANO	ANO	71	81	25,81	61,83
4	Kocourek Tomáš MUDr. Mgr. MBA	ODS	ODS	BEZPP	35	X	12,72	X
5	Lajtoch Jiří Ing. PhD.	ČSSD	ČSSD	ČSSD	5	X	1,81	X
6	Raindl Miroslav Mgr.	KSČM	KSČM	KSČM	13	X	4,72	X
7	Prachar Antonín Ing.	NK	NK	BEZPP	37	X	13,45	X
*8	Seitlová Jitka RNDr.	KDU-ČSL	KDU-ČSL	KDU-ČSL	43	50	15,63	38,16
9	Kubala Jiří generálmajor v. v. Ing.	NEZ	NEZ	BEZPP	2	X	0,72	X
10	Kudláček Jiří	Trikolóra+ODA	Trikolóra	ODA	11	X	4,00	X
11	Ondrůj Pavel	Piráti	Piráti	BEZPP	31	X	11,27	X

+) postupující kandidát
*) zvolený kandidát

Volby do zastupitelstev krajů konané dne 2.10. – 3.10.2020

Výsledky hlasování za územní celky

Kraj: Olomoucký kraj

Okres: Přerov

Obec: Vlkoš

Okresy			Voliči v seznamu	Vydané obálky	Volební účast v %	Odevzdané obálky	Platné hlasy	% platných hlasů
celkem	zpr.	v %						
1	1	100,00	577	286	49,57	286	280	97,90

Kandidátní listina		Platné hlasy		Předn. hlasy
název	celkem	v %		
DSZ - ZA PRÁVA ZVÍŘAT	1	0,35	X	
Svoboda a př. demokracie (SPD)	31	11,07	X	
PIRÁTI a STAROSTOVÉ	41	14,64	X	
Moravané	3	1,07	X	
Občanská demokratická strana	24	8,57	X	
Dělnic.str.sociální spravedl.	0	0,00	X	
SPR-REP.STR.ČECH,MORAVY,SLEZ.	0	0,00	X	
ANO 2011	101	36,07	X	

Kandidátní listina		Platné hlasy		Předn. hlasy
číslo	název	celkem	v %	
52	ČSSD a Patrioti Olom. kraje	4	1,42	X
63	Komunistická str.Čech a Moravy	11	3,92	X
64	Spojenci pro Olomoucký kraj	50	17,85	X
66	Soukromníci a ODA	1	0,35	X
68	Koruna Česká (monarch.strana)	0	0,00	X
70	Trikolóra hnutí občanů	12	4,28	X
82	ROZUMNÍ - Petr Hannig	1	0,35	X

OMEZENÍ sociálních kontaktů

ZODPOVĚDNOST, OCHRANA RIZIKOVÝCH SKUPIN

pravidlo 3R
Ruce Roušky Rozestupy

3R

**chráníme sebe i ostatní,
jsme zodpovědní**

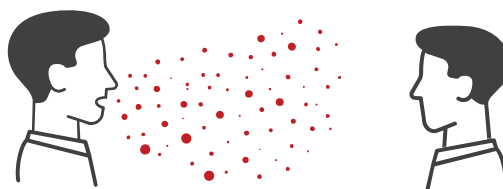
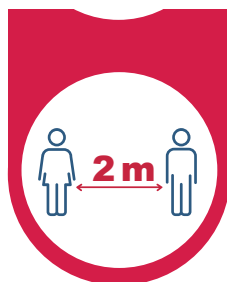
**mýdlo + teplá voda nebo
dezinfekce = čisté ruce**

**roušky fungují,
pokud se nosí správně**

**diskrétní zónu virus
nepřeskočí**

**kde není osobní kontakt,
není přenos**

Mimořádná opatření a více informací na koronavirus.mzcr.cz

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVÍ
ČESKÉ REPUBLIKY

eRouška

LINKA 1221

Komplexní přestavba areálu bývalých dřevařských závodů

V areálu bývalých dřevařských závodů již probíhají stavební práce spočívající v modernizaci stávajících výrobních hal, které stojí poblíž krajské silnice v ul. Bochořská. Těmito pracemi zahájil nový majitel celého závodu, kterým se stala společnost Filák s.r.o., celkovou rekonstrukci zastavěných ploch, které jsou územním plánem obce vymezeny jako prostory pro výrobu a skladování. Rozsáhlý investiční záměr zahrnuje nejen modernizaci stávajících objektů, které vykazují dobrý technický stav a po rekonstrukci mohou nadále sloužit svému účelu, ale také kompletní demolici nevyhovujících budov a technických staveb, které budou nahrazeny výstavbou nové haly.

Projektová dokumentace této komplexní přestavby dřevařských závodů je v souladu s platnou územně plánovací dokumentací obce a příslušný stavební úřad vydal stavebníkovi všechna nezbytná stavební povolení. Právě probíhající stavební práce na rekonstrukci dvou výrobních budov jsou zaměřeny hlavně na zlepšení tepelně – technických vlastností těchto objektů, které se projeví v energetických úsporách při jejich provozu. Stavební dokumentace k hlavnímu záměru investora má název

„Výrobní hala fy. Filák“, s.r.o. Realizací této investice se zásadně změní architektonický vzhled celého podnikatelského areálu. V rámci přípravy území ke stavbě nové výrobní haly bude v rámci demoličních prací zbourána hlavní administrativní budova se skladem, objekty dílen, výrobní haly a kotelny včetně cihlového továrního komína. Vznikne tak prostorná plocha staveniště, která bude připravena k výstavbě nové haly, ve které investor plánuje umístění strojírenské výroby. Součástí tohoto výrobního objektu budou kancelářské prostory s potřebným sociálním zázemím. Stavební rozměry plánované haly jsou 36 x 84 metrů s výškou hřebene střechy 9 metrů. Součástí projektu je rekonstrukce zpevněných přístupových ploch uvnitř areálu, zřízení parkovacích míst pro osobní vozidla, která budou vystavěna na pozemku stavebníka.

Obec Vlkoš poskytla společnosti Filák s.r.o. potřebnou součinnost od přípravy studie až po vlastní vyhotovení projektové dokumentace ve stupni pro stavební povolení. Zástupce investora zase v rámci umístění nové haly a přístupu k tomuto novému objektu respektoval požadavek obce na zachování souvislé chodníkové trasy podél silnice, včetně přístřešku autobusové zastávky. Stávající betonový chodník a autobusová zastávka veřejné dopravy v ul. Bochořská se nachází na pozemcích, které jsou ve vlastnictví majitele podnikatelského areálu.

Z důvodu ochranných opatření byly zrušeny podzimní akce

V souladu s příslušným nařízením vlády ČR a doporučením Ministerstva zdravotnictví byly v naší obci zrušeny všechny podzimní a předvánoční společenské akce. V souvislosti s výskytem pandemie COVID 19 a prevence proti jejímu šíření bylo z plánu vyřazeno tradiční setkání členů Klubu seniorů s dětmi z ústavu Spolusetkávání Přerov. Ze stejných důvodů

se neuskutečnilo tradiční vítání občánků a již tradiční podzimní setkání seniorů, které se pořádá v sokolovně. Myslivecký spolek Olšina zase musel zrušit pořádání akce Svatomartinská husa. Trvání mimořádného stavu rovněž zapříčinilo, že rozsvícení vánočního stromu se uskutečnilo bez přítomnosti dětí a veřejnosti. Omezeny byly také předvánoční aktivity dětí v základní a mateřské škole. Přejme si, aby v nadcházejícím roce 2021 bylo možné na tradice pořádání těchto podzimních a předvánočních akcí opět navázat již bez omezení, nebo dokonce zákazů.

Rekonstrukce krajské silnice Vlkoš – Troubky

Z poskytnuté informace Správy a údržby silnic Olomouckého kraje vyplývá, že do plánu realizace investičních akcí této organizace na rok 2021 byla zařazena také

rekonstrukce krajské silnice III/4348 Vlkoš – Troubky. Tomuto projektu bylo již vydáno potřebné stavební povolení a přes zimní měsíce má proběhnout výběr zhotovitele. Správa a údržba silnic se ovšem potýká ještě s jedním zásadním problémem, který může plánovaný termín rekonstrukce silnice ohrozit. Je to stále velký otazník nad výši finančních prostředků, které Olomoucký kraj na opravy silnic z rozpočtu kraje pro příští rok uvolní.

Projekt zahrnuje opravy dvou souvislých úseků krajské silnice. První vytyčený úsek silnice začíná za železničním přejezdem Přerov – Brno (z pohledu od obce) a končí hranou silničního mostu, který tvoří hranici kraje Olomouckého a Zlínského. Druhý souvislý silniční úsek opravy

začíná v lesním prostoru, kde navazuje na již dokončenou opravu provedenou Zlínským krajem, a je ukončen souběžně s vjezdem do obce Troubky.

Miroslav Kroupa,
starosta obce

Kdo je odpovědný za stav „žalkovské cesty“

V současné době jen pamětníci mohou potvrdit, že tzv. „žalkovská cesta“, byla nejoblíbenější trasou při cestách na kole do sousedních Žalkovic. Zpevněný povrch komunikace, který tvořila hutněná kameninová drť, zabezpečoval sjízdnost této cesty v průběhu celého roku. To ovšem již po dlouhá desetiletí neplatí. Dnes se jedná, mimo krátkou příjezdovou trasu k pile na Kanovsku, o blátivou polní cestu s vyjetými kolejiemi, která ve směru k Žalkovicím stále více zarůstá náletovými dřevinami. V letošním roce, který byl poměrně bohatý na dešťové srážky, byla tato nejkratší spojnice dvou sousedních obcí pro cestu na kole většinou nesjízdná. Zřejmě z toho důvodu se sešlo na obecním úřadě letos několik dotazů, kdo je odpovědný za současný stav této cesty a proč se zcela zanedbává její údržba.

Vlastníkem „žalkovské cesty“ není obec Vlkoš, jak se mnozí domnívají, ale Olomoucký kraj, který ji eviduje na svém listu vlastnictví jako silnici. V majetku našeho kraje jsou cca 2/3 její celkové délky, podstatně kratší úsek

se nachází v žalkovském katastru, tedy ve Zlínském kraji. Obec Vlkoš tedy požádala Správu silnic Olomouckého kraje, která spravuje všechny krajské silnice, o vyjádření, jaké jsou důvody, že tato silnice je po dlouhá léta zcela neudržovaná.

V odpovědi vedoucího střediska údržby správy silnic, doručené na obecní úřad, se mimo jiné uvádí: „Komunikace nacházející se na pozemku Olomouckého kraje p. č. 207 v k. ú. Kanovsko byla ze státní silniční sítě vyřazena ministerstvem vnitra ČSR v roce 1987 pro ztrátu významu tehdejší státní silnice III. třídy. Od té doby je těleso po bývalé komunikaci i pozemek vedený jako nepotřebný majetek pro Olomoucký kraj a správa silnic tuto komunikaci neudržuje.“ V závěru vyjádření je uvedeno: „Pokud by byl stav této cesty havarijní, může správa silnic tuto silnici po projednání se silničním správním úřadem zneprístupnit, případně dopravním značením na stav upozornit“.

Z výše uvedeného stanoviska správy silnic vyplývá, že příslušná zákonná úprava umožnila již v roce 1987 tuto silnici vyřadit ze státní silniční sítě a poté ji zcela nechat svému osudu. V současné době, kdy přešla vlastnická práva ze státu na Olomoucký kraj, je postoj majitele a správce této silnice ve své podstatě podobný.

Oprava pomníku ve středu obce ukončila obnovu místních památek

Na podzim letošního roku prošel komplexní opravou pomník Parku míru, který stojí v samotném středu obce. Značně chátrající pomník postavený v roce 1960 musel projít z důvodu trhlin v železobetonové konstrukci a zvětralého betonu celkovou obnovou. Před zahájením stavebních prací byla z důvodu možného poškození odborně sundána žulová deska. Kameník si převezl celou pamětní desku do své dílny, kde provedl její celkovou obnovu. Po ukončení opravy betonového skeletu a konečné povrchové úpravě pomníku byla pamětní deska osazena zpět na své původní místo. Opravou této památky byl dokončen dlouhodobý záměr obce, postupně obnovit pamětní kamenné kříže, malých sakrálních staveb a pomníků, které se nachází na území naší obce.

Pohotový zásah hasičů zabránil vzniku lokální povodně v ul. Za Mlýnem

Vyrvalé deště, které v polovině října zasáhly celé území Moravy a začaly tak zvedat hladiny řek, způsobily komplikace s velkou vodou rovněž v naší obci. Nasycená půda v polích již nedokázala přijímat další příděly dešťových srážek, voda tak stékala po jejím povrchu na polní cesty a poté do odvodňovacích příkopů. Problémy nastaly v těch lokalitách, kde dešťová voda z velkých polností vlivem přirozeného spádu stéká k zastavěnému území obce. Největší množství těchto vod natéká příkopy ve směru k Bědachovu (podél cvičáku) a v lokalitě za mlýnem (směr od Věžek). Říjnové vytrvalé deště nadělaly největší problémy s velkou vodou právě v prostoru za mlýnem.

Vzdutá hladina Mlýnského náhonu zcela zaplavila vyústění podzemního potrubí, které odvádí vodu z odtokového příkopu v prostoru za mlýnem a vypouští ji do koryta náhonu. Z toho důvodu se v polích za objekty garáží vytvořila velká laguna, jejíž stoupající hladina se následně přelila přes komunikaci vedoucí podél garáží a voda začala zaplavovat zahrady u rodinných

domů v ul. Za Mlýnem. Ale to již byli v pohotovosti místní dobrovolní hasiči, kteří instalovali v místech nebezpečí vzniku lokální povodně výkonné čerpadlo, kterým začali přečerpávat vodu ze vzniklé laguny do koryta Mlýnského náhonu. Nasazením další čerpací techniky, kterými byla mobilní plovoucí čerpadla, souběžně odčerpávali vodu natékající do přilehlých zahrad. Po deseti hodinách nepřetržitého čerpání začala voda v laguně klesat a hasiči tak dostali situaci pod kontrolu. Rozlitá voda se vrátila do koryta příkopu a ustávající déšť umožnil zásah hasičů ukončit. Rychlý a účinný zásah našich dobrovolných hasičů opět prokázal, jakou důležitou funkci plní v rámci integrovaných složek záchranného systému.

Vrby převislé u pomníku padlých již nemají žádnou perspektivu

Sodstupem pěti let byl opětovně posouzen zdravotní stav dvou stromů stojících poblíž budovy školy. Jedná se o dvě vrby převislé, které tvoří vegetační doprovod pomníku padlým. Odbornou prohlídku provedla, stejně jako v roce 2015, dendroložka Ing. Zina Klečková. Důvodem bylo zjištění aktuálního zdravotního stavu dřevin, které byly v minulosti seřezány na kostru koruny a kosterní větve byly ponechány v délce 1-2 metry. Již před pěti lety z odborného posudku vyplynulo, že stromy nemají

dlouhodobou perspektivu. Z obsahu letošního dendrologického posouzení vyplývá, že se zdravotní stav těchto dřevin podstatně zhoršil. Torza stromů vysoká 8-9 metrů tvoří sekundární koruny z drobných prosychajících větví. Důvodem je výskyt stále většího množství chorošovitých plodnic, které způsobují hnilobu dřeva. Východněji rostoucí strom (blíže k poště) zesílil v průběhu pěti let ve svém obvodu kmene o 20 cm, což svědčí, že vrba se snaží urušovat hnilobě. V místě poškození kůry kmene působí dřevokazná houba, která způsobuje intenzivní hnědou hnilobu dřeva. Kmen tak vyhnívá a dřevní hmota ztrácí pevnost. V návrhu opatření autorka posudku uvádí: „Obě vrby jsou už silně provozně nebezpečné, hrozí vylamování větví a rozpad celých kmenů. Doporučuji obě torza odstranit a nahradit je novou výsadbou“.

Miroslav Kroupa, starosta obce

Knižní novinky

Naše knihovna se může pyšnit obsáhlým knižním fondem, který se dělí na „stálý“ (zůstává trvale ve vlkošské knihovně) a na fond tzv. cirkulační (2x ročně knihy jsou na dobu 1 roku zapůjčeny z MěK v Přerově). Abyste si mohli v klidu a pohodlí domova vybrat z nových knih, budeme

ve zpravodaji 2x ročně uvádět výpis z cirkulačních titulů (cirkulace probíhá v březnu a v říjnu). Na podnět mladších čtenářů byly také zapůjčeny z MěK v Přerově všechny díly Harryho Pottera, které jsou nyní rovněž k dispozici.

V knihovně rádi uvítáme jak stávající, tak nové čtenáře. Nebráníme se také podnětům, o které autory by čtenáři chtěli obohatit knižní fond.

Knihovna Vlkoš

Nové knihy - stálý fond

Adler-Olsen, Jussi	Oběť 2117
Bryndza, Robert	Kanibal z Nine Elms
Colgan, Jenny	Pojízdný krámek snů
George, Nina	Přístav naděje
Granger, Ann	Bláto a mršiny
Harrod-Eagles, Cynthia	Země mých snů: za války
Jacobs, Anne	Venkovské sídlo - Zlaté
Jio, Sarah	Vzpomeň si na lásku
Keleová-Vasilková, Táňa	Manželky

Výběr z cirkulačního fondu

Attenberg, Jami	Všichni dospěli
Bagshawe, Louise	Sokyně
Bauby, Jean-Dominique	Skafoandr a motýl
Beráková, Zora	Vražda bez oběti
Beran, Ladislav	Utopené alibi
Brown, Sandra	Alibi
Carter, Robert	Armada
Cole, Daniel	Loutkář
Collins, Jackie	Ženatí milenci
Cubeca, Karel	Ve spárech osudu
Davis, Lindsey	Nepřítel v domě
Deaver, Jeffery	Hodinář
Drake, Nick	Nefertiti
Enoch, Suzanne	Zkrocení rebela
Hejčman, Pavel	Nebožtíkům věnce

Jícha, Jan

Keleová-Vasilková
Moyes, Jojo
Renshaw, Winter
Tremayne, Peter
Walden, Laura
Watt, Peter
Wood, Barbara

Prevít v tajných
službách
Nataša
Krasojezdkyně
Nebezpečná iluze
Pavoučí síť
Půnoční rituál
Daleno za obzorem
Země odpoledního
slunce

Dětské knihy - výběr cirkulační fond

Apelfeld, Aharon	O holčičce z jiného světa
Bartz, Claudia	Moje velká pohádková Kniha
Disney, Walt	Kukuč, Bambi!
Harrison, Lisi	Dívčí parta
Kahoun, Jiří	Zevlouni
Miler, Zdeněk	O zvědaném štěňátku
Motion, Andrew	Návrat na Ostrov pokla dů
Skálová, Liběna	Ondrova sázka, aneb
Steklač, Vojtěch	Velké Boříkovy lapálie
Svěrák, Zdeněk	Tatínku, ta se ti povedla
Žáček, Jiří	Z říše krále Sedmilháře

Celý seznam je zveřejněný na internetových
stránkách obce

*Nejkrásnější svátky u nás***Co jste nevěděli o Vánocích
aneb svátky v číslech**

Vánoce patří mezi křesťanské svátky a jsou také chápány jako svátky pokoje, rodiny a lásky. K nim ale v dnešní době patří také nakupování dárků a příprava cukroví. Jak se dají shrnout Vánoce v číslech?

Jedna třetina lidí v Čechách vůbec nekupuje vánoční stromček. Téměř 75 % českých domácností peče cukroví, jen 3 % lidí ho nejedí. Nejoblíbenější jsou vanilkové rohlíčky, linecké, perníčky a pracny. Až 30 % domácností kupuje vánočku v obchodě, nebo ji dostane

od příbuzných. 31 % lidí dá za dárky 3 až 5 tisíc korun, 28 % dokonce až 10 tisíc korun. 85 % Čechů tráví Vánoce doma s rodinou. 65 % lidí daruje kosmetiku, 58 % oblečení a 48 % hračky. 40 % osob si přeje od Ježíška hotovost, 35 % pak oblečení. Muži nejvíce touží po elektronice, ženy po pobytových zájezdech. Každá 4. žena má dárky nakoupené už od října, naopak 1/4 mužů ponechává jejich nákup na poslední chvíli. 64 % lidí nakupuje dárky v listopadu a v prosinci. 2 % lidí dárky nenakupuje, 0,2 % je kupuje až v povánočních slevách.

Přes 50 % Čechů považuje za Vánoce období celého adventu až do Silvestra, třetina za ně pokládá jen čas od Štědrého dne po Silvestra. 1,7 % Čechů je pak neslaví vůbec. Jen 46,7 % lidí vaří rybí polévku. 89 % Čechů jí na Vá-

noce bramborový salát, 67 % kapra. Často je nahrazen jinou rybou, nebo smaženým řízkem. 77 % lidí dělá před Vánocemi větší speciální nákup. 83 % Čechů sleduje o Vánocích pohádky. Nejoblíbenější jsou Tři oříšky pro Popelku, ze zahraničních pak Mrazík. 4,5 kg je průměrná váha balíčku objednaného z e-shopu před Vánocemi. 47 tisíc tun, tedy asi stejně jako 2966 tramvají, by vážil Ježíškův náklad, pokud by měl každému Čechovi donést jeden dárek o hmotnosti 4,5 kg. Ježíšek tak unese 237 287x více než Antonov An-225 – největší nákladní letadlo na světě. 0,008166 sekundy má Ježíšek na obdarování jednotlivce, když musí 24. prosince donést dárek 10 580 000 Čechům. 500 kg váží pošta pro Ježíška. Při hmotnosti dopisu 20 g to dělá asi 25 000 přání poslaných na poštu v Božím Daru. 7,8 milionů dopisů dostane každý rok Santa Klaus, Ježíškův „kolega“. 822 domů musí navštívit Santa Klaus každou vteřinu, aby stihl dodat všechny dárky včas. Musí se pohybovat rychlostí 3,765 milionu km/h. 60 milionů vánočních stromčků je každoročně vypěstováno v Ev-

ropě. 16,9 milionu mrkví je na Vánoce nachystáno jako občerstvení pro Santovy soby. Až 6. ledna, tedy na Tři krále, dostávají vánoční dárky španělské děti. V Rusku je naděluje Děda Mráz a v části Itálie čarodějnice Befata dokonce až 7. ledna. 16 dáreků v průměru dostane k Vánocům britské dítě. 3 nové stromky jsou zasazeny, aby nahradily jeden, uříznutý na Vánoce. 50 milionů kopií singlu Binga Cosbyho White Christmas (Bílé Vánoce) se celosvětově prodalo od roku 1942. Jde o nejlépe prodávaný vánoční singl vůbec. U nás vedou koledy. Čtyři neděle před Štědrým dnem začíná advent, doba duchovní přípravy na Vánoce. V roce 1812 postavil a ozdobil první vánoční stromček v Česku režisér pražského Stavovského divadla Jan Karel Leibich (1779–1816), a to na libeňském záměcku Šilboch.

V 19. století se dárky staly nedílnou součástí Vánoc, zmínky o obdarovávání však pocházejí už ze starověkého Říma. Třicet čtyři zemí světa neslaví Vánoce, jde především o muslimské země.

Zajímavosti o vánočních jídlech

Věděli jste, že se štedrovečerní kapr je postní jídlo? A že bramborový salát pochází z Ruska? Vybrali jsme pro vás šest zajímavostí o tradičních štedrovečerních pokrmech.

1) Štědrý den býval součástí půstu, během kterého se nejedlo maso. **Ryba** se ale jako maso „nepočítá“, a tak lidé začali vymýšlet jak slavnostně upravit nejdostupnější **rybu**.

2) Na vánočních stolech se **kapr** začal objevovat až na začátku 19. století a to hlavně v rybníkářských oblastech anebo v zámožnějších rodinách. Upravoval se na modro (vařený ve zředěném octě nebo bílém víně s kořenovou zeleninou) nebo na černo (připravoval se tři dny a pekl se v omáčce z mandlí, rozinek, perníku, povidel, ořechů a sladkého piva).

3) Recept na **obalovaného kapra** se poprvé objevil v kuchařce Magdaleny Dobromily Rettigové z roku 1895. Přišel z rakouské kuchyně. Mezi všechny vrstvy obyvatel se tahle úprava kapra rozšířila až po 2. světové válce. Jednak byly v té době kapři z velkochovů za rozumnou cenu a jednak byla velmi populární smažená jídla.

4) Původ **bramborového salátu** je nejasný. Smíchané pokrájené brambory s cibulí a dalšími surovinami se objevují v české, rakouské, německé i francouzské kuchyni. Magdalena Dobromila Rettigová ve své Domácí kuchařce měla sice míchaný salát zemčákový, ale byl to

spíš způsob, jak využít „rozličné zbytky“. Naší vánoční verzi je nejpodobnější ruský salát olivier (olivje) připravený z brambor, nakládané zeleniny, okurek a majonézy.

5) První zmínky o **pečení vánoček** sahají až do 16. století. Dříve se pekla i nezapletená a říkalo se jí húsce a vyvinula se z bílého obřadního chleba. Oválný tvar vánočky má připomínat dítě v zavinovačce. Vánočka se obvykle plete ve třech patrech, opravdoví mistři umí uplést celou vánočku ze šesti pramenů, obvyklejší je ze čtyř; druhé patro tvoří klasický třípramenný cop. Vrchní patro tvoří stočené dva prameny těsta.

6) Tvary **vánočního cukroví** mají pohanské kořeny. Kolečka mají připomínat slunce, vykrajované tvary zase odkazují na podobu rituálních zvířat. Předkové byli přesvědčeni, že figurka přenesla na obdarovaného člověka sílu a vlastnosti zvířete. **Cukroví** se také zavěšovalo na domy a stromy v zahradě, aby odehnalo zlé síly.

Připravila redakce

Vánoční recepty

KARAMELOVÉ KOŠÍČKY

Ingredience:

150 g čokolády na vaření, 100 g tuku
1 slazené kondenzované mléko, 125 g
másla, 1 lžice rumu, 50 malých papí-
rových košíčků, mandle na ozdobu

Postup:

Kondenzované mléko v plechovce vložíme do kastrůlku s vodou, přivedeme k varu a vaříme dvě hodiny. Necháme v plechovce vychladnout (nebo použijeme přímo karamelové kondenzované mléko). Čokoládu nalámeme do kastrůlku, přidáme tuk a na páře necháme rozpustit. Uvařené a vychladlé kondenzované mléko nalijeme do misky, přidáme změkklé máslo a rum.

Směs vyšleháme do hladké pěny. Papírové košíčky si naskládáme na plech a do každého dáme lžičku rozpuštěné čokolády a necháme ztuhnout. Pěnu z kondenzovaného mléka přendáme do cukrářského sáčku s hvězdičkovou trubičkou, natočíme do košíčku a opět necháme ztuhnout. Po ztuhnutí karamelového krému v košíčku přelijeme lžičkou čokolády, ozdobíme oloupanou mandlí a necháme dobře ztuhnout. Příprava tohoto cukroví je časově trochu náročnější, ale práce je vyvážená vynikající chutí.

MEDOVÁ KOLEČKA ZALITÁ ČOKOLÁDOU

Ingredience:

200 g moučkového cukru, 2 ks vejce
2 PL medu, 1 lžice prášku
do pečiva, 100 g másla,
450 g hladké mouky

Náplň:

400 ml mléka, 2 PL hrubé mouky, 4 bal. vanilkového cukru, 200 g másla, moučkového cukru podle chuti, čokoládu na namáčení

Postup:

Všechny suroviny na těsto dáme do misky a mixérem vypracujeme jednotné těsto, které necháme chvíli odstát na lince. Po chvíli těsto rozválíme na tenčí plát, ze kterého vykrojíme kolečka. Kolečka ukládáme na papírem vyložený plech a pečeme při teplotě 180 stupňů 7 minut. Po upečení kolečka stáhneme z papíru a necháme vychladnout. V mléce rozmícháme hrubou mouku a 4 balíčky vanilkového cukru. Uvaříme hustou kaši, kterou necháme vychladnout. Máslo vyšleháme s moučkovým cukrem do pěny, postupně přidáváme vychladlou kaši a vyšleháme hladký krém, který přendáme do cukrářského sáčku a nastříkáme na kolečka. Slepíme a necháme v chladu ztuhnout. Po ztuhnutí namočíme do čokoládové polevy. Počkáme, až čokoláda zaschne. Cukrářským sáčkem s maličkou dírkou můžete dělat vzory (není nutné).

ŽLOUTKOVÉ KŘEHULKY

Ingredience:

4 žloutky, 150 g moučkového cukru, 1 lžička vanilkového cukru, několik kapek citronové šťávy, tuk na vymazání formiček.

Postup:

Žloutky, cukr, vanilkový cukr a citronovou šťávu šleháme, dokud hmota nezhoustne, nezesvětlá a nenabude. Formičky vymažeme tukem /olejem/ a nalijeme do nich těsto - dává se tak polovina formičky, protože těsto vyskočí. Jakmile křehulky naběhnou, stáhneme a dosušíme. Ještě teplé vyklepneme z formiček. Je to obdoba rakviček, ale v malém. Pečeme je už několikrát rok a synovi chutnají nejvíc. Pečeme na 150-170 °C, pak stáhnout tak na 50-70°C a vyzkoušíme jednu. Když jde vyklepnout, vytáhneme celý plech. Z celé dávky je tak 60 – 65 kousků.

MEDOVNÍKOVÉ KULIČKY

Ingredience:

Na těsto:

500 g hladké mouky,
200 g cukru moučka,
2 vejce, 2 lžičky jedlé sody,
4 lžice medu, 60 g másla
pokojové teploty

Na krém:

250 g másla, 1 karamelové salko nebo 1 klasické salko uvařené a zkaramelizované

Postup:

Pokud nemáte karamelové salko, vařte jednu zavřenou plechovku kondenzovaného mléka den předem alespoň 2 hodiny. Otevřete nejlépe na druhý den, až bude úplně vychladlá.

Troubu předehřejte na 180 °C. Všechny suroviny na těsto smíchejte a vytvořte těsto. Z těsta vykrájejte tenké placky a na pečicím papíru dejte péct do trouby na 10 minut dokud nezezlátnou. Nechte zchladnout a mezitím si ze změkklého másla a karamelového salka vytvořte krém. Vychladlé placky nejlépe rozmixujte v mixéru na malé drobečky. Půjdou samozřejmě i rozdrtit, s mixérem si ale zjednodušíte práci a budete mít rychleji hotovo.

Tři čtvrtiny drobečků smíchejte s krémem a vytvořte hmotu, kterou dejte odpočinout do lednice, alespoň na půl hodiny, to aby šly kuličky lépe tvarovat. Zbytek drobečků dejte stranou, budete je potřebovat na obalování. Nakonec z hmoty tvarujte kuličky, které obalujte v odložených drobečkách. Hotové medovníkové kuličky posadte do papírových košíčků.

Vánoční tvoření

Vánoční zápich do květináče (3 kusy)

Potřebujeme:

- 1 ks bílý papír
- 1 ks barevný vlnkovaný karton
- 3 ks špejle
- 3 ks mašlička

Na papíry si nakreslíme hvězdičku.

Z bílé čtvrtky a z barevného vlnkovaného kartonu (na obrázku zlatý), vystříhneme nakreslené hvězdičky. Ty pak dáme na sebe a horní hvězdičku trochu pootočíme a slepíme. Slepěné hvězdičky přilepíme ke špejli a přivážeme mašličku. K ní můžeme dát například i jemlé, kousek jedlové větvičky.

Andílek

Potřebujeme na 1 andílka:

- 1 ks špachtle pro doktora
- 1 ks kolečko větve
- 1 ks vystřižená křídla
- 1 ks lýko
- 1 ks hvězdičku

Na špachtli do krku pro doktora (zakoupíme v lékárně), nalepíme uřízlé kolečko větve, zezadu přilepíme křídla, která si namalujeme ze stříbrného papíru a vystříhneme. Raznicí vystříhneme hvězdičku na stříbrný papír a nebo si hvězdičku namalujeme a vystříhneme, pak přilepíme na kolečko větve a přilepíme kousek lýka na zavěšení a andílek je hotový.

Skládané stromečkové přání

Potřebujeme:

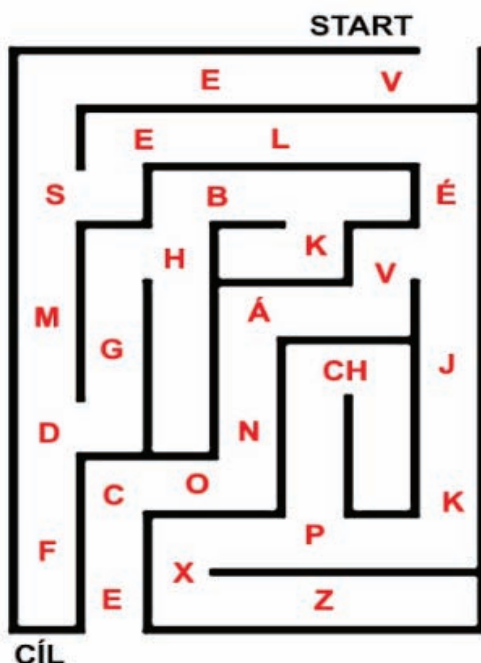
- 1 ks tvrdého papíru 1 ks
- Papíry několik ks
- Lepidlo

Nůžky popř. jiné ozdoby - několik ks (hvězdičky, srdíčka apod.)

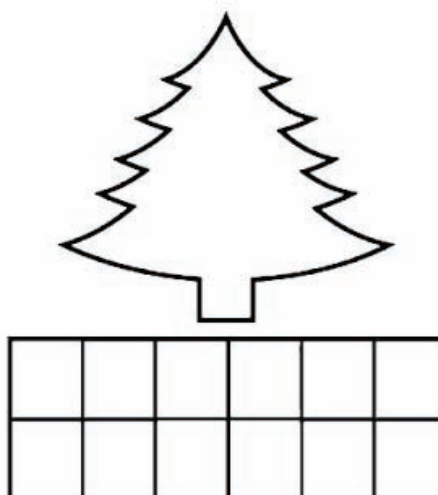
Čtvrtku přírodního či barevného papíru přeložíme podle pravítka – vznikne základ přáníčka. Z bílého obyčejného papíru si vystříhneme 5 obdélníků s tím, že spodní bude největší a každý další zhruba o 1 cm užší. V polovině šířky přeložíme, přeložený obdélník ještě jednou přeložíme, abychom si naznačili střed a hned zase rozložíme. Ohneme rohy ke středu. Na přáníčko lepíme složené papíry, můžeme seshora od špičky stromečku, další díl vždy částečně vlepieme do předcházejícího dílu. Jakmile je stromeček nalepený, dolepíme hvězdu a můžeme stromeček i jinak dozdobit. Přehledný návod je na obrázku.

Okénko pro děti

Projdi správně labyrintem, posbírej písmenka a zapiš do tajenky. Potom si ozdob stromeček.

Andělíčku, můj strážníčku,
opatruj mi mou dušičku,
opatruj ji ve dne v noci
od zlé moci, od nemoci.
Andělíčku, strážce můj,
vždycky při mne prosím
stůj.

ANDĚL

ČERT

Čerta my se nebojíme,
protože my nezlobíme.
Když tak, jenom trošinku,
tatínka a maminku.

RUKAVICE ●

SNĚHULÁK ●

DÁREK ●

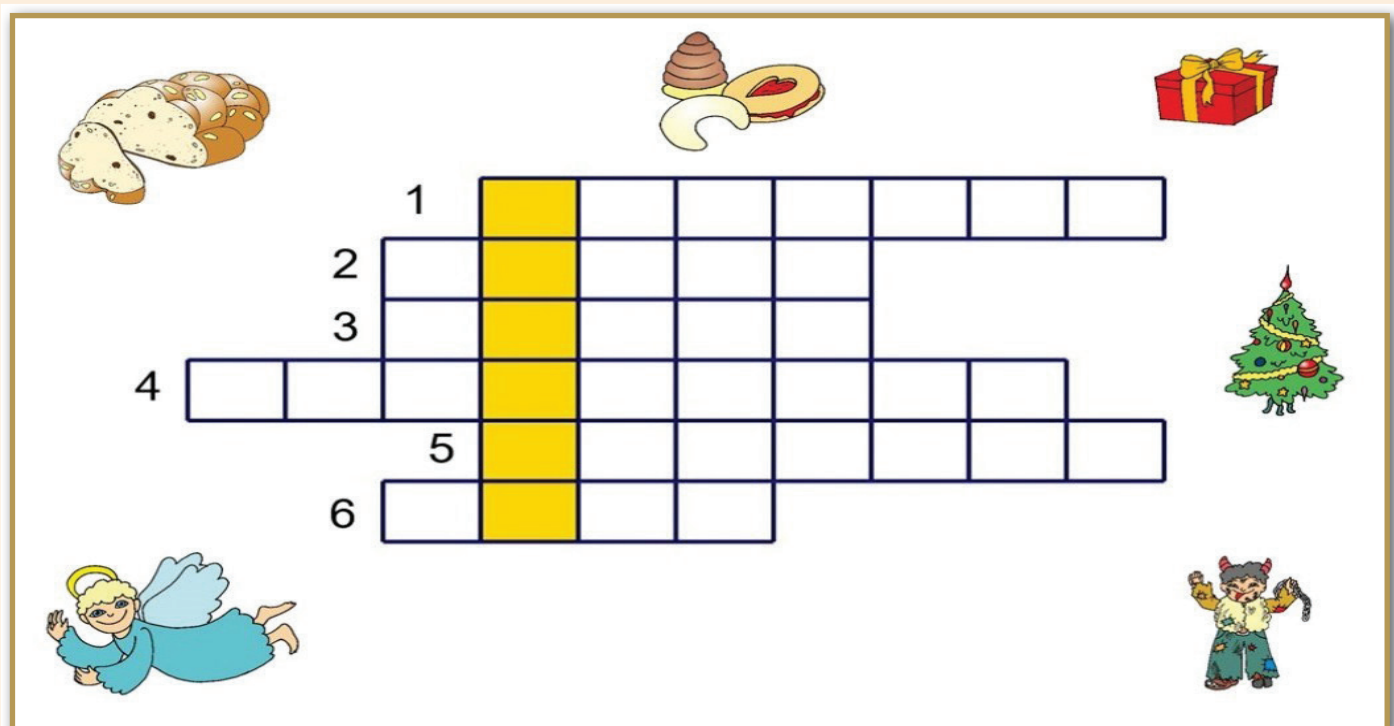
ZVONEK ●

VLOČKA ●

SVÍČKA ●

VYBARVI, SPOČÍTEJ A ZAPIŠ

Ze života obce

Letní ochutnávka jídel a nápojů „Football Food Festival“

Poslední srpnovou sobotu se část fotbalového hřiště ve Vlkoši změnila v zahradní restauraci, která měla ve svém nabídkovém menu pokrmy a nápoje nejrůznějších chutí a vůní. Její návštěvníci tak mohli prožít pohodové slunečné sobotní odpoledne spojené s ochutnávkou celé řady netradičních či originálních jídel, ale také cukrářských výrobků, které pro ně připravili amatérští kuchaři a cukráři. Tuto mimořádnou příležitost měli všichni, kteří navštívili nultý ročník gastronomického festivalu s názvem „Football Food Festival“. Pořadatelem této společenské akce byla místní Tělocvičná jednota Sokol, za podpory a pomoci obce Vlkoš. Zcela změněný koncept food festivalu, který nahradil soutěže ve vaření kotlíkových gulášů z minulých let, umožnil milovníkům dobrého jídla a pití zcela jiné gurmánské zážitky. U celkem patnácti stánků mohli ochutnávat nejen naše tradiční regionální pokrmy, ale i speciality z

americké či asijské kuchyně. Degustaci mohli zahájit v polévkovém stánku, který nabízel několik druhů polévkových vývarů. Milovníci masitých pokrmů si mohli vybírat v různých úpravách masa grilovaná, smažená, pečená nebo uzená. V degustačním menu nechyběly také rybí speciality, různé druhy hamburgerů, dětské pokrmy, ale také jídla vegetariánská.

Pro milovníky sladkého potěšení měli zase cukrářské stánky připraveny k ochutnávce koláčky, moučníky, různé druhy zákusků a dezertů. Originální barový pult s nabídkou nápaditých míchaných nápojů, které připravovaly zručné barmanky, se také těšil velkému zájmu zákazníků. Provozovatel „Občerstvení na hřišti“ zajistil pro food festival dostatečné zásoby sudového piva, skvělé točené limonády a postaral se tak o dostatečný pitný režim velkých i malých návštěvníků.

Přes počáteční rozpaky se také velmi osvědčilo placevní speciální festivalovou měnou, kterou byl pro tuto gur-

mánskou akci „Food Dolar“. Minimální manipulace s hotovými penězi, a to jen na jednom místě ve směrně, přehledný ceník, rychlé odbavení zákazníků při servírování jídel a nápojů, to vše přispělo ke spo-

kojenosti nejen návštěvníků, ale také obsluhujících. Za prodejními pulty se v roli kuchařů představili také hosté z Přerova a Dřevohostic. Jejich účast nejen že obohatila nabídku o další speciality, ale přidala festivalu do vlnu regionální rozměr. Zdařilá výzdoba jednotlivých prodejních stánků, označená vždy originálním logem festivalu, dotvářela slavnostní atmosféru této společenské akce.

Nultý ročník ochutnávky jídel a nápojů se podle vyjádření všech účastníků vydařil. Důkazem byly stovky návštěvníků, kteří prošli vstupní branou sportovního areálu, ale také zcela vyprodaná většina prodejních stánků. A tak zájmu hostů až do pozdních večerních hodin statečně odolávala jen obsluha mobilního baru s míchanými nápoji a také výčepu s dobře vychlazeným točeným pivem.

Jménem pořadatelů chceme ještě touto formou poděkovat všem, kteří obětavě zastávali role kuchařů a cukrářů, ale také posty barmanů nebo obsluhy ve výčepu.

Prokázali, že kuchařské umění nebo cukrářské a barman-ské triky ovládají stejně dobře jako praví profesionálové. Také mají největší podíl a zásluhu na příjemné a pohodové atmosféře, která celý festival provázela a vedla tak ke spokojenosti jeho návštěvníků. Zvláštní poděkování patří členům fotbalového oddílu, kteří dokázali během zkráceného sobotního dopoledne postavit všechny prodejní stánky včetně jejich výbavy, instalovat velkokapacitní stan, ale také připravit dostatek sedacích setů pro návštěvníky. Po ukončení celé akce se zase ochotně podíleli na rychlém úklidu veškerého zařízení a uvedení fotbalového areálu do původního stavu.

*Eva a Magda Kroupovy
TJ Sokol Vlkoš*

Vážení spoluobčané,

v přípravě je několik oblíbených kulturních, společenských a sportovních akcí, na které jste zvyklí. Vzhledem k nouzovému stavu a opatřením spojenými s pandemií covid, která jsou dána nařízením vlády, nejsou ale pořadatelé zatím schopni říci, zda se dané akce uskuteční. Proto, v případě zájmu o dané akce, sledujete vývěsky, nástěnky v obchodech, webové stránky a facebook obce, kde Vás budeme aktuálně informovat. Jedná se především o akce:

- Vánoční kotlíkový svařák
- Vánoční turnaj ve stolním tenise
- Šibřinky pro starší a pokročilé
- Dětské šibřinky
- Tradiční šibřinky

Nejbližší akcí je Vánoční kotlíkový svařák, na který Vás sice již zveme, ale upozorňujeme, že se akce uskuteční pouze v případě, že nám to nařízení vlády umožní.

Fotbalový klub TJ Sokol Vlkoš
Vás srdečně zve na

VÁNOČNÍ KOTLÍKOVÝ SVAŘÁK,

který se koná ve středu 23. prosince 2020
v 15.30 hod. u sokolovny.

Bramboráky, pro dospělé svařáček, pro děti zdarma
čaj.

Dále bychom Vás chtěli upozornit jménem Divadelního souboru Fikaný Baróšek, že vzhledem k situaci se v letošním roce neuskuteční tradiční
ŽIVÝ BETLÉM.

Členové Fikaného Baróšku však pro Vás připravují
betlém v trochu jiné podobě.

Děti betlém nakreslí a vystaví
v prostorách kostela.

Všichni jste na jeho prohlídku srdečně zváni.

Besídka v obýváku

Sedím v pokoji, popírám čaj a poslouchám, jak moje dcery hrají na flétnu. Před sebou mají otevřený notebook. Na obrazovce vidím paní učitelku, která pozorně poslouchá (i přes všechny šumy), trpělivě vysvětluje, opravuje, zpívá, sama předehrává... Předtím ještě musela pro holky vybrat skladby, vyhledat a připravit vhodné nahrávky, které jim výuku na dálku usnadňují. Podobné situace zažívají všichni rodiče dětí, které chodí do hudebky. I takovouto podobu může mít distanční výuka.

Bude-li to možné, žáci SZUŠ D-Music se rádi zapojí při tradičním rozžihání vánočního stromu u školy. Současná situace bude mít ještě jeden dopad na vlkošské obyvatele. Bohužel se pravděpodobně neuskuteční oblíbený adventní koncert v kostele. Žáci, sbor i orchestr se sice už v září a na začátku října připravovali, začali nacvičovat skladby, doma opakují a stále si je udržují v paměti, ale pravděpodobnost, že by se koncerty mohly uskutečnit, je velmi malá. A tak se nám může stát, že vánoční besídku budeme mít u počítače doma v obýváku.

Kateřina Kutálková

Kynologický klub Vlkoš

Stejně jako ostatní spolky i my jsme se v letošním roce potýkali s vládními opatřeními kvůli pandemii. Bohužel se tato opatření promítla jak do cvičebního plánu, tak do plánu akcí. Na jaro plánované zkoušky ZOP (základní ovladatelnost psa) jsme museli přesunout až na podzim a úvahy o zkouškách BH-VT (zkouška doprovodného psa podle mezinárodního zkušebního řádu) vzaly za své.

I tak se nám několik věcí podařilo. Mezi nimi bylo uspořádání brigád, které spočívaly především v úklidu klubovny, kotců, dodělení oplocení či sečení trávy. Jsme rádi, že se členové klubu ochotně do těchto akcí zapojili.

Hlavním cílem letošního roku bylo připravit co nejvíce psovodů na zkoušky ZOP. Vybraní „zkouškaři“ se od poloviny prázdnin začali scházet nejen v neděli, ale také během týdne, aby se intenzivně připravovali na den „D“, který se konal v neděli 11. 10. 2020. V tento den ke zkouškám nastoupilo celkem 13 psovodů i se svými svěřenci.

Ke zkoušce ZOP nastoupilo 12 psovodů (z toho 11 z našeho klubu a 1 přespolní) a ke zkoušce ZPU-S nastoupil 1 psovod (člen našeho klubu). Úspěšnost zkoušek byla vysoká, neboť se všemi nástrahami se vypořádali, až na jednoho psovoda, všichni. Rozhodčí zkoušek při závěrečném

nástupu ocenil vysokou připravenost psů, kteří dle jeho slov podávali velmi pěkné výkony, na které bylo potěšení se dívat. Tato pochvala patřila nejen psovodům, kteří se svým čtyřnohým parťákům věnují, ale také výcvikářům, kteří všem ochotně pomáhají a radí, jak jednotlivé cviky provádět. Tímto bychom chtěli poděkovat výcvikářům vlkošského klubu za jejich obětavou práci, trpělivost, a hlavně volný čas, který nám věnují. Díky samozřejmě patří i všem ostatním, kteří se na organizaci zkoušek podíleli.

Mezi akce, které nesmí v našem kalendáři chybět, patří klubový tábor. V letošním roce se jednalo o prodloužený víkend, který psovodi strávili v krásném prostředí obce Heroltice. Táborové dny využili nejen k příjemným posezením, ale hlavně k intenzivnímu tréninku se svými svěřenci a také k vycházkám po nádherném okolí. Všichni účastníci se vrátili spokojeni a natěšení na další ročník.

Situace v podzimních měsících a s ní spojená vládní nařízení nám neumožnila pokračovat ve výcviku a my jsme byli nuceni, stejně jako v březnu, zrušit výcvikové dny. Už nyní se ovšem těšíme, až se v areálu kynologického klubu znovu sejdeme a budeme moci opět začít trénovat.

Výbor klubu přeje jménem svým i svých členů všem čtenářům krásné svátky vánoční a mnoho dobrého do nového roku

*Markéta Červinková
Kynologický klub Vlkoš*

Seniorská sešlost aneb SPOLEK SENIOREK VLKOŠ informuje

V minulém čísle vlkošského zpravodaje byla zveřejněna informace, že členky skupiny „Seniorská sešlost“ se chtějí zapojit do akce „Vánoční hvězda“. Od úvah nebylo daleko k činům a v sobotu dne 19. září 2020 jsme přivítaly zájemce, kteří se přišli do této akce zapojit. Stačilo málo. Zakoupit si vánoční hvězdu a tím podpořit sbírku pořádanou obecně prospěšnou společností Šance Olomouc, jež výtěžek použije mimo jiné na podporu humanizaci léčby, rekondiční pobyty a integraci těžce nemocných dětí zpět do života. Ve Vlkoši bylo zakoupeno 72 ks vánočních hvězd, což předčilo naše očekávání. Děkujeme všem, kteří se do sbírky zapojili a přispěli tak na dobrou věc.

Začátkem měsíce října k nám doputoval dopis, kterým jsme se dozvěděly, že „Seniorská sešlost“ byla přijata za člena Krajské rady seniorů Olomouckého kraje, a to pod názvem SPOLEK SENIOREK VLKOŠ. Jsme rády, že předsednictvo Krajské rady seniorů Olomouckého kraje rozhodlo kladně a přijalo nás do svých řad.

A co dalšího se u nás během léta událo? Koncem měsíce srpna jsme spolu s našimi spoluobčankami vyrazily za kulturou. Jako cíl jsme zvolily zámek Tovačov, kde se konalo open air divadelní představení. Hra Sluha dvou pánů v podání herců Moravského divadla Olomouc se nám všem moc líbila a shodly jsme se, že v budoucnu podobná představení rády navštívíme.

Všem přejeme krásné Vánoce a mnoho dobrého do nového roku.

*Spolek seniorek
Vlkoš*

Vážení spoluobčané, příznivci myslivosti, přátelé a kamarádi,

v dnešní zvláštní covidové době a čase, kdy pořád žijeme stále rychleji, je potřebné se i pozastavit. Takovým malým, ale krásným pozastavením jsou pro nás Vánoce, čas, kdy jsme si bližší jako nikdy a snažíme se zapomenout na běžné problémy. Vůně vánočního stolu a vánočního stromku jsou pro nás nezapomenutelné, asi i proto se na Vánoce tak hodně těšíme. Vánoce však nemohou být jen o dobrém jídle a krásných dárkách, ale i o setkání rodičů se svými dětmi, vnoučaty a blízkými, s kterými jsme se

během celého roku díky covidu tak často neviděli. Neopakovatelná atmosféra, která patří k Vánocům, se nedá zapomenout. Pozastavme se a v duchu poděkujeme za lásku, zdraví, porozumění a práci, která byla vykonána pro nás všechny. Těšme se z maličkostí a z každého upřímného úsměvu. Pokud nám covidová situace povolí, prožijme tuto vánoční atmosféru se štěstím, hlavně ve zdraví, s láskou a pokojem.

K příležitosti těchto překrásných svátků Vám Myslivecký spolek Olšina Vlkoš, přeje dobrou pohodu, blažené chvíle vzájemné úcty a krásné lidskosti. Zároveň Vám do nového roku přejeme všechno nejlepší, hodně štěstí, mnoho zdraví, lásky, osobních i pracovních úspěchů. Zároveň bychom Vám chtěli ze srdce poděkovat za Vaši přízeň a podporu naše spolku!

Myslivecký spolek Olšina Vlkoš z. s.

Aktuality z jezdeckého klubu Dvůr Kanovsko

Za JK Dvůr Kanovsko v sezóně 2020 startovali tito koně:

S Kristýnou Koutnou to byl její valach DC, se kterým se jí podařilo mnoho hezkých umístění. Za zmínku stojí např. výhra ve finále seriálu pro amatérské jezdce Paragan Jump Tour v Hradištku u Saské na úrovni S* (125 cm). Dále pak koně majitelky Jany Kleinové Secret Sonya a Enigma, kterým se taktéž dařilo na úrovni L až S.

S Kateřinou Antonovou pak byla její klisna Sonador H startující prvním rokem, a to na úrovni ZM až ZL (110 cm).

Nejúspěšnějším koněm zůstala klisna Cascavella z domovské stáje, která ze 13 startů dokázala 6x zvítězit, mimo jiné v moravském finále Paragan jump tour na výšce S** 130 cm. Ve dnech 1. - 3. 10. 2020 se Kristýna Koutná a Cascavella zúčastnily MČR ve skocích 2020 v úžasném areálu Equitana Martini.

Zlínská jezdecká oblast vyslala na MČR historicky první družstvo (4 dvojice). Teamovou soutěž na stupni S** dokončili s 12 trestnými body. Do druhého kola, kde postupovalo 10 nejlepších týmů z celkových 16 se o 1 trestný bod neprobojovali.

Cascavella první kolo teamové soutěže, které bylo zároveň i otevřenou soutěží, šla jako jediná členka družstva čistě a zvítězila.

Dokázala, že má obrovský charakter, ale i srdce bojovnice, když obstála ve startovním poli plném hvězdných jmen a původů koní, kde českého teplokrevníka jen těžko pohledat.

Díky výše uvedeným jezdčyním a koním je o naší malé stáji slyšet téměř po celé ČR a mnohokrát padl dotaz co to to „Kanovsko“ vlastně je. Chtěla bych tímto poděkovat celé členské základně Dvora Kanovsko za celoroční péči, pomoc a díky také všem, kteří nám fandili.

*Daniela Zapletalová
Jezdecký klub Dvůr Kanovsko*

Včely nejen pro med

Včelařský rok končí horkým létem a s opadáním prvních podzimních listů začíná nový. Po loňských velkých úhynech včel byla letošní snůška podprůměrná. Když většinu nektaru z lípy spláchl déšť, moc medu jsem netočil, aby měly včely

do zimy přirozené zásoby a nehladověly. Při dnešním intenzivním hospodaření trpí nejen včela medonosná, ale i ostatní hmyz. Chemické postřiky polí a travníky posečené na drn neposkytují hmyzu žádnou potravu ani útočiště.

Na našem území žilo přes šest set druhů včelek samotárek, ty ale s časem mizí. Tento blanokřídlý hmyz žije tím nejjednodušším způsobem. Samci a samičky žijí různým způsobem života. Na jaře po spáření samička zaklade

asi dvacet buněk, které společně s vajíčkem zaplní taky pylem a nektarem. Některé druhy těchto včel po vylíhnutí pomáhají své matce s plněním buněk, ale často malé včelky svou matku ani neuvidí. Včelky kladou svoje vajíčka do puklin v omítce, štěrbin střešních tašek nebo často do prasklin na polních cestách. Tam to poznáme podle kopečků hlíny s dírkou uprostřed. I těchto možností kvůli našim úpravám domů ubývá.

Pomozme včelám i ostatnímu hmyzu a postavme jim hmyzí domečky. Návodů a rad, jak na to, je dnes plný internet, který z hmyzích domečků vytváří moderní doplněk zahrad. Včelky samotárky nám za to opýlí i květy, které včela medonosná opylit nedokáže.

Za všechny včelaře vám přeji příjemný a úspěšný nový včelařský rok.

*František Kroupa
Český svaz včelařů, o.s.,
základní organizace Vlkoš-Věšky*

Společenská rubrika

Naši jubilanti ve třetím a čtvrtém čtvrtletí 2020

Marie Bajgarová	94 let	Josef Řezníček	85 let
Marie Matlochová	80 let	Oldřich Kučera	94 let
Ivan Chytil	85 let	Miroslav Bureš	93 let

Naším jubilantům přejeme vše dobré, hodně zdraví, štěstí a Božího požehnání.

Rozloučení s Anežkou Vávrovou

Na konci listopadu se k členům Tělocvičné jednoty Sokol Vlkoš (a nejen k nim), donesla velmi smutná zpráva. Jejich řady opustila dlouholetá členka, obětavá cvičitelka, náčelnice, vzdělavatelka, sestra Anežka Vávrová. Do Sokola se přihlásila ve svém mladém věku a zůstala jeho členkou až do konce svého života. Po dlou-

hou dobu svého působení byla Anežka nejen v rámci místní jednoty, ale také župy Středomoravské – Kratochvílovi výraznou osobností.

Po desítky let jako cvičitelka sokolské všestrannosti vedla nácviky hromadných cvičebních vystoupení, byla hlavním organizátorem dětských závodů a soutěží. V rámci společenských aktivit se pod jejím vedením a pečlivým dohledem připravila řada dětských kulturních vystoupení a dětských šibřinek.

Své celoživotní povolání učitelky na základní škole brala spíše jako poslání a promítalo se do všech jejích sokolských aktivit, které v tělocvičné jednotě vykonávala. Bylo obdivuhodné, jak si snadno získávala důvěru dětí, a to hned při prvním setkání s nimi. Dopomáhal jí k tomu její milý úsměv a vlídné oslovení, kterým si během několika chvil dokázala získat jejich přízeň na svou stranu. Jako dlouholetá vzdělavatelka se snažila utvářet mravní postoj k sokolství a uchovávání jeho idejí, a to

hlavně u nastupující generace, která po určitém časovém období přebírala odpovědnost za vedení místní tělocvičné jednoty.

Opakovaně při různých příležitostech zdůrazňovala, na jakých hodnotách byl Sokol založen: mimo sportovního využití také čestné vystupování a jednání, občanství, vlastenectví, láska k rodné zemi a také úcta k duchovnímu dědictví našich předků. O dodržování těchto hodnot dokázala hovořit veřejně a zcela otevřeně také v době nesvobody, kdy bylo sokolské hnutí zcela potlačeno a utlumen.

Není pochyb, že její zásadní a statečné postoje měly negativní vliv na případný růst v profesní dráze, i když se o tom nikdy nezmínila. V devadesátých letech byla jednou z prvních, která stála za iniciativou obnovení Tělocvičné jednoty Sokol Vlkoš. Její dlouholeté zkušenosti a znalost sokolské problematiky dopomohly k rychlému převodu veškerého majetku pod hlavičku České obce sokolské a hladkému přechodu všech členů do nově vzniklé organizace. Ještě v plné síle a s radostí tak prožívala znovuoobnovení Sokola v takové podobě, jak ho poznala v dobách svého mládí.

V dalších letech nechyběla u přípravy všech sletových skladeb, které se v jednotě nacvičovaly pro porevoluční všesokolské slety. S dalšími přibývajícími lety, přestože již překročila osmdesátku, tak stále projevovala zájem o místní sokolské dění.

Dnes, již smíření s jejím odchodem, se musíme navždy rozloučit. Neúnavná sestra Anežka a její dobré srdce, budou chybět nejen nejbližší rodině, ale také velmi početné rodině sokolské.

Nikdy nezapomeneme.

*Členové výboru
Tělocvičné jednoty Sokol Vlkoš*

Vážení a milí spoluobčané,

čas tak velmi rychle letí a opět se nám otevírá očekávaný vánoční čas. Každoročně se v adventních dnech zamýšlím, jak se s vámi podělit o nadcházející sváteční náladu a jak s vámi sdílet to krásné a dobré, co do našich duší právě v tomto zvláštní energii nabitém čase přichází. Vzhledem k situaci v naší vlasti, ale i v celém světě, to letos bude ale trochu jiné. Často slýchávám, že letos žádné Vánoce nebudou. Že nám covid ukradne Vánoce. Právě naopak. Letos je potřebujeme víc než kdy jindy. Nenechejme si podstatu a ducha Vánoc vzít. Koronavirus a nouzový stav by nás neměly zastavit v navozování atmosféry klidu a pohody. Nechceme předstírat, že se nic neděje, ale nechceme ani dělat dny ještě smutnější. Mnohým z nás často uniká to podstatné a předvánoční shon a starosti posledních dnů v roce zastírají to nejvýznamnější, co nám tyto dny přinášejí. Vždyť není nic důležitějšího než pohoda a příjemně strávené chvíle se svými blízkými. A žádné sebedražší dárky nenahradí okamžiky, kdy se přátelé a rodina setkávají u vánočního stromčku, coby symbolu obdarovávání, a radují se ze štěstí druhých.

Dovolte mi proto, abych vám všem popřála do nastávajících svátečních dnů jen to nejlepší. Abyste pod stromčkem našli štěstí, zdraví a sváteční pohodu a všechny starosti, jež tato zvláštní doba přináší, se navždy rozplynuly.

Přejeme Vám krásné Vánoce s vločkami štěstí, zabalené kouzlem lásky, přikryté peřinou splněných snů a plamínky pohody.

Přejeme Vám pevné zdraví a naději do dalších dnů.

Za redakční radu Simona Prečanová

Vlkošský sport

Ze života TJ Sokol Vlkoš

Blíží se konec roku, zvláštního roku pro nás všechny a nastal čas krátkého poohlédnutí se za událostmi, které jsme letos v Tělocvičné jednotě SOKOL uspořádali a zažili.

Začátkem roku v plesové sezoně proběhly Dětské a Tradiční Šibřinky, divadelní spolek vedený pod Sokolem odehrál 3 představení – veřejnou generálku, premiéru a první reprízu divadelní hry Co víc si přát a poté byl, jak všichni víme veškerý kulturní, sportovní a společenský život utlučen. V březnu jsme bohužel museli přerušit všechny aktivity sportovní a také kulturní. Neodehrály se jarní zápasy fotbalistů starších ani těch nejmladších stejně tak liga stolního tenisu.

Na konci školního roku jsme spolu s Červeným křížem zpřijemnili odpoledne dětem i rodičům sportovním odpolednem, strašidelnou pohádkovou cestou a Nocí sokoloven.

Na období prázdnin jsme byli optimisté a naplánovali několik akcí. Na hodovou zábavu jsme objednali oblíbenou kapelu Los Playboys, bohaté občerstvení a také počasí. Na fotbalovém hřišti bylo vše nachystáno a po omezení, které právě končilo, proběhla "hodová" zábava v maximálním zájmu účastníků. Dlouho nepamatujeme takovou návštěvnost

na kulturní akci v naší vsi. Všichni pořadatelé měli plné ruce práce a nestihli jsme udělat ani fotodokumentaci.

V posledním víkendu prázdnin jsme spolu s obcí uspořádali Fotbal Food Festival a v září již tradiční volejbalový turnaj, o kterých je zmínka v samostatných článkách.

V září jsme si opět mohli zasportovat, rozběhly se soutěže, začalo se cvičit nejen v sokolovně. V Přerově se konaly atletické závody a jako již tradičně naši sportovci dovezli pěknou sbírku medailí. Tato radost trvala bohužel krátce a opět přišlo omezení o kterém všichni víme. V tomto období jsme stihli postavit přístřešek u sokolovny, pro zázemí při akcích, které se na víceúčelovém hřišti pořádají a pořádat budou.

Závěrem bych chtěl opravdu hodně poděkovat všem, kteří se aktivně zapojili do příprav a pořádání akcí, přiložili ruku k dílu, pomohli či se jakkoliv podíleli na akcích, které jsme pro vás připravili, či na o nic méně důležitých cvičeních. Neopomenou nástěvníky, kteří podpořili svou účastí naše akce. Závěrem mi dovolte popřát za všechny členy TJ Sokol Vlkoš především hodně zdraví, optimismu, brzké vrácení k normálu a krásné a pohodové vánoce.

*Petr Sobek
starosta TJ Sokol Vlkoš*

Nejmladší fotbalová příprava

Na podzim se rozběhly všechny fotbalové soutěže, do kterých se zapojila tentokrát pouze dvě mužstva TJ Sokol Vlkoš. Starší příprava a mladší žáci bohužel neměli dost hráčů a do soutěže jsme je nepřihlásili. Naši mladíci museli hledat zázemí v okolních klubech, kde jsou na hostování.

Od podzimu se změnil hrací systém. Zápasy byly ve formě turnajů, kdy se hrálo ve skupině o 4 a 5 týmech každý víkend na jednom hřišti za účasti všech. Tři zápasy po 30 minutách. Pro děcka byl tento styl náročný a při posledním zápase se projevovala únava. Ani diváci tento způsob neocenili, jelikož měli domácí zápas pouze jedenkrát za měsíc.

Družstvo nejmladší přípravy před začínající soutěží posílilo pozici hlavního trenéra. Zkušený hráč a kouč Tomáš Langer převzal mužstvo již o prázdninách. Pod jeho vedením se dostavilo zlepšení ve hře a s tím i vyrovná-

ná hra s ostatními mužstvy a pěkné výsledky. Na pozici brankařské jedničky se svými výkony probojovala Barča Kutálková. Hráčská základna se rozšířila o budoucí školáky a plně se zapojila do trénování. Na fotkách z tréninku najdete všechny hráčky a hráče.

Pevně věřím, že se současná situace uklidní a my se v co nejbližší době sejdem k trénování v sokolovně a, pokud počasí dovolí i venku. O podrobnostech budeme informovat tradičním způsobem.

Děkujeme všem rodičům, prarodičům, sourozencům, přátelům a příznivcům sportu za podporu během krátkého podzimu.

Za trenéry Tomáše Langeru, Petra Stiskala, Jardu Hostáška a všechny další, kteří pomohli, sepsal Petr Sobek TJ Sokol Vlkoš

Volejbalový turnaj

Přestože se jednalo o třináctý ročník, turnaj se velmi vydařil a můžeme konstatovat, že třináctka pro nás nebyla nešťastná. Po jarní koronavirové době byli všichni lačni pohybu a sportu a myslíme si, že i to se projevilo na počtu účastníků – přihlášených družstev. A je to až s podivem, ale bylo jich také třináct. Počasí nám přálo, bylo naprosto ideální, ani horko, ani zima, ani déšť nás naštěstí tentokrát nepřekvapil. Všechno probíhalo, jak mělo a všichni, alespoň dle reakcí, byli moc spokojeni a již nyní se těší na další ročník. Podívat se, zafandit a zobnout něco dobrého, přišlo tentokrát i dosti místních, jsme moc rádi. Nutno podotknout, že letos byly výsledky velmi vyrovnané a všechny týmy bojovaly z plných sil.

Máme radost, že se turnaj líbí, má dobré jméno a hráči se do Vlkoše těší a rádi se vrací. Toto je pro nás největší pochvalou a také úspěšnou reprezentací obce. První místo obsadil tým Banáni z Přerova. Loňští nováčci a vítězové (tým Aquabely) z Brna se na turnaj vrátili a obsadili tentokrát místo třetí.

Děkujeme za přízeň a rovněž děkujeme všem, kteří nám při přípravě a organizaci jakkoliv pomohli. Již nyní Vás srdečně zveme na další 14. ročník, který se uskuteční v sobotu 4. září 2021.

Pohodové a požehnané Vánoce v kruhu rodinném a hlavně zdravý a sportovního ducha do dalších let Vám přeje Tělocvičná jednota Sokol Vlkoš.

*Simona Prečanová
Volejbalový oddíl TJ Sokol Vlkoš*

Žijeme ve Vlkoši

DIAGNÓZA: STÁŘÍ

Moje zdravotní a fyzická kondice v 84 letech

Paměť už uvadá, pivo ještě chutná, podpora do ruky je k chůzi nutná.
I když mám ortézu, záda mě bolí, prý to zem vytáhne, všechno se zhojí.
Ponožky bez hůlky už obléct nelze, trochu se zadýchám a pak to přejde.
Často chodím v předklonu, s tím se moc dělat nedá, prostě už jsem děda.
Z rukou už mě občas něco padá, co nevidět na mě přijde řada.
Nohy jsou vratké, nejsou jako dřív, na to už nepomůže ani lehnout do kopřiv.
Všechno už neslyším, sedím a čumím, to snad je jediné, co ještě umím.
Hořík na křeče už nepomáhá, v noci se obracím – marná snaha.
Těžší práce pro mě už není, hned se zadýchám a ztrácím vědomí.
Ťuknu se do ruky, ta mě hned zmodrá a za pár dní je zase dobrá.
Pěsti už nesevřu, šlachy jsou ztuhlé, jako bych naházel hromadu uhlí.
Nejčastěji sedím, a když už vstanu, rozhlížím se, kde zase přistanu.
Brada se mě nechtěně kejvá, tak už to ve stáří hold bejvá.
Vzpomenout si na jména, to je problém, paměť je dnes ve stavu hrozném.
Tolik problémů, o kterých píš, nedává předpoklad na dlouhé žití.
Stáří, když přichází, paměť se hroutí, tělesné potíže tělem krouží.
Tyhle ty těžkosti mladí Ti nevěří, dokud stáří nezaklepe i u jejich dveří.
Staří se s těžkostmi ve stáří potkají, mladí počkají, až k tomu dospějí.
V mém věku už to jinak nejde, trochu se utěšuji, že to zase přejde.
Na všechny neduhy, co já jich mám, slivovici s medem často užívám.
Po trošce upíjím, jenom tak srkám, když jdu kolem, po flašce mrkám.
Životní přátele, které znám, v čekárně u doktora často potkávám.
Oči po operaci, vidím jak ostříž, s řízením vozidla nemám zatím potíž.
Televizní vědomostní soutěže, to je moje, i když soutěžím jen z pokoje.
Časopis „History revue“ čtu denně, a stále mě baví, rád si přečtu, co mě minulost poví.
Televize mě moc nebaví, těžko hledám pořad, co mě pobaví.
Lidové písničky, ty já mám rád, denně si je hraji na klávesách.
Dvacet setkání přátel, které jsem svolával, letos už pro svůj věk jsem odmával.
Tyhle ty říkanky mám rád - tím se bavím, bude-li nějaké příště, zas něco povím.
Trošku si stěžuji, není to tak hrozný, všechno bude snad dobrý, až dozrají hrozny.
Slunce už zapadá, hvězdy plavou, to je věta poslední, někdy zase na shledanou.

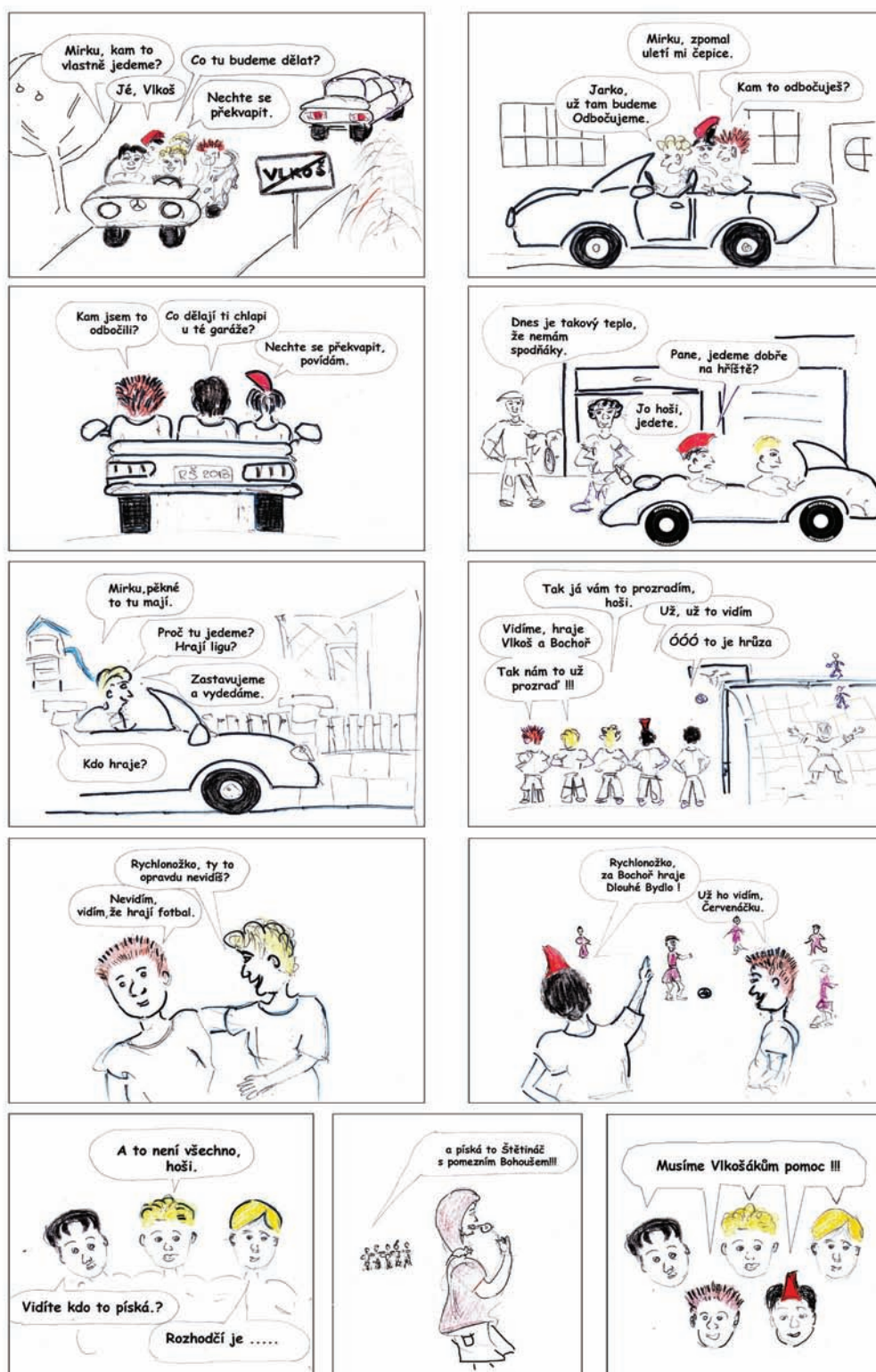
Josef Řezníček
Vlkoš 2020

Komiks

U příležitosti 80. výročí vzniku slavného komiksu o Rychlých šípech vznikla kniha komiksů „Rychlé šípy a jejich úžasná nová dobrodružství.“ Na ní se novými krátkými komiksy ze života Rychlých šípů podílela padesátka nejlepších současných tvůrců z Česka a Slovenska. V této knize však opomněli vytisknout příběh Mirka Dušína a jeho kamarádů při návštěvě našeho Vlkoše. Přejí krátké pobavení.

nakreslil Petr Sobek

Historická víte, že ...

Před 100 lety postaven pomník padlých

Před 100 lety se vrátili poslední českoslovenští legionáři do své vlasti, aby se po dlouhých letech odloučení opět šťastně shledali se svými rodinami. Ne všichni, kteří zasáhli do bojů v I. světové válce, však měli toto štěstí. Těm vlkošským občanům, kteří se již neshledali se svými rodinami, byl postaven pomník padlých se symbolickým hrobem.

Pomník nechala postavit obec Vlkoš v roce 1920 v parku u školy. Realizací byla pověřena firma Semerád z Olomouce a cena pomníku se vyšplhala na 16 000 Kčs. Pomník se skládá z kamenného podstavce, na němž jsou vyobrazeny reliéfy (loučení vojáka odcházejícího do války, zemřelý voják a nad ním anděl a loučící se voják) a obelisku.

Obelisk (sloup ve tvaru komolého jehlanu ukončený nízkým jehlanem) obsahuje jména a medailonky s fotkami těch, kteří se domů již nevrátili. Na čelní straně obelisku je malý reliéf Ježíše Krista s trnovou korunou, znak československých legií (na počátku II. světové války byl ze znaku vybroušen znak Slovenska) a pod ním nápis „**Naším padlým a zemřelým vojínům, kteří se nedočkali naší svobody, věnují občané vlkoští.**“ „**Život je stálý boj a mír jen bezděký, smrt ale krátký boj a pak klid na věky!**“ 1939 – 1945 Zemřeli – abychom svobodně žili. Z nápisu byla slova „kteří se nedočkali naší svobody“ na počátku II. světové války vybroušena a dnes je na podmínku nenajdeme.

Okolí hrobu je upraveno jako symbolický hrob padlým vojákům, kteří odpočívají v daleké cizině a mnohdy ani neznámo kde. Vzniklo tak i symbolické místo, kde je možné zapálit svíčku či položit kytku.

40 let od integrace MNV obcí Bochoře a Vlkoše

Před 40 lety proběhla integrace MNV obcí Bochoře a Vlkoše. Mnoho z nás má tuto událost ještě v živé paměti. Jak na integraci vzpomíná obecní kronika? „Rok 1980 byl poznamenán provedenou integrací národních výborů obcí Bochoře a Vlkoše. Ačkoliv s tím bylo spojeno mnoho úkolů, byly požadavky, kladené na společný národní výbor, splněny. V průběhu roku byla prohlubována též spolupráce s místními výbory Národní fronty a schválena smlouva o spolupráci, která zabezpečuje rozvíjení socialistické demokracie. Na tomto rozvoji se podílely i občanské výbory (Vlkoš, Věžky) a je nutno vyzvednout jejich dobrou práci při zajišťování úkolů nár. výboru. Velký podíl na této práci mají jejich předsedové.“ Zajímavé je, že informace o integraci v kronice obce Bochoř poněkud mlčí.

70 let od zániku obce Kanovsko

Je tomu již 70 let, kdy oficiálně zanikla samostatná obec Kanovsko. I dnes by slučování obcí vyvolalo velké vášně a stejně tomu bylo i v roce 1950. Jednání o sloučení obou obcí probíhala na zasedání zastupitelstva obce Kanovsko již od června 1950. Předseda MNV obce Kanovsko Josef Horák nebyl touto myšlenkou nadšený a snažil se proti sjednocení obcí bojovat i u tehdejšího prezidenta Gottwalda, u kterého žádal, aby obce zůstaly samostatné, tak jak tomu po staletí bylo. Zdůvodňoval to mimo jiné tím, „že Kanovsko je složeno převážně z rolníků, kdežto Vlkoš z větší části z dělníků“. Odezva z prezidentské kanceláře ovšem nebyla žádná. V reakci na situaci v obci se předseda MNV Josef Horák rozhodl podat rezignaci na schůzi dne 16. 10. 1950. Dne 5. 11. 1950 byl na mimořádné schůzi MNV Kanovsko navržen na nového předsedu Josef Hrdlička, který krátce bydlel na Kanovsku. Nový předseda složil slib do rukou předsedy ONV na schůzi dne 17. listopadu 1950, aby se následně ujal slova a podal návrh na sloučení obce Kanovsko s Vlkošem. V pátek 17. listopadu 1950 tak bylo odhlasováno sloučení obcí, čímž zanikla samostatná obec Kanovsko. Možná kdyby k tomu nedošlo tehdy, došlo by k tomu později. Kdo ví.

Před 50 lety instalováno nové moderní osvětlení

Už si ani neuvědomujeme, že uliční osvětlení nebylo dříve samozřejmostí. První osvětlení v naší obci obstarávaly hranaté lucerny s petrolejovými lampami, umístěnými většinou na rozích domů nebo na dřevěných sloupech. Obsluhu obstarával obecní sluha – policajt. V roce 1921 bylo instalováno první elektrické osvětlení v obci, které znamenalo výrazné zlepšení. V roce 1970 však bylo osvětlení z roku 1921 velmi slabé a osvětlovalo jen nejbližší okolí. V obci byla prostě tma. Okolní obce měly instalované modernější osvětlení, a tak se i v naší obci začalo mluvit o modernizaci.

První práce na novém osvětlení začaly dne 30. října 1970 výkopem v ulici Náves. V listopadu výkopy pokračovaly a následně byly položeny elektrické kabely. Pracovníci a uční firmy SME začátkem prosince provedli instalaci sloupů a vedení. O vánočních svátcích byla vesnice poprvé ozářena novým, v tehdejší době nejmodernějším zářivkovým osvětlením. Ve srovnání s okolními obcemi naše obec patřila mezi poslední obce, které se rozhodly skoncovat se starým osvětlením. .

Markéta Červinková
kronikářka obce

Volejbalový turnaj, 5. 9. 2020

Úspěch Jezdeckého dvora Kanovsko, 6. 9. 2020

MŠ, Den zemědělství v Moštěnici, 9. 9. 2020

Poděkování za úrodu - krojování hoši, 13. 9. 2020

Poděkování za úrodu, 13. 9. 2020

Burčákové odpoledne u Macháčků, 18. 9. 2020

Naši atleti, 19. 9. 2020

Povodeň ve Vlkoši, 14. 10. 2020

Povodeň ve Vlkoši, 14. 10. 2020

Naši fotbalisti, 14. 10. 2020

Pergola - natírání, 22. 10. 2020

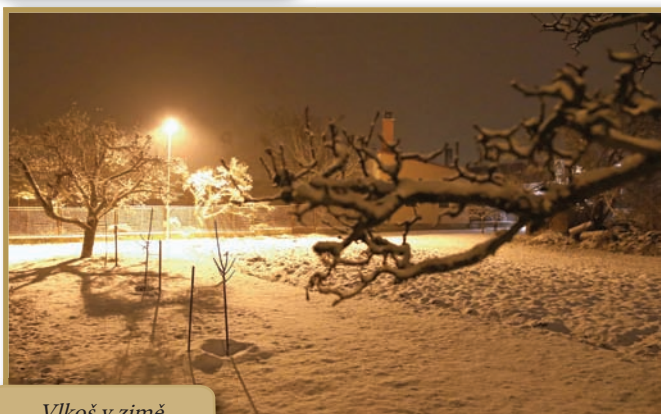
Stavba pergoly, 27. 10. 2020

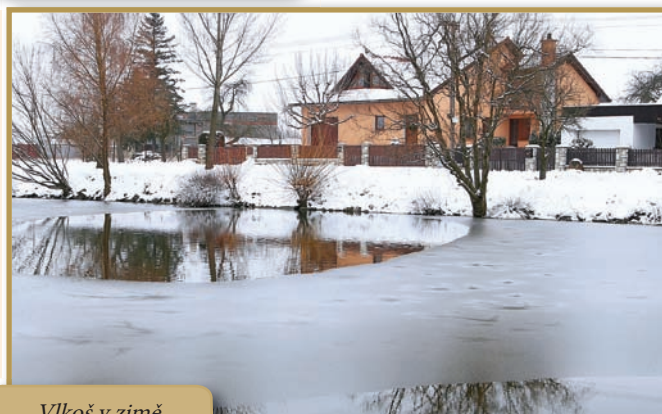
Stavba pergoly, 27. 10. 2020

Stavba pergoly, 27. 10. 2020

Vlkoš v zimě

Vlkoš v zimě

Internetová verze barevného Vlkošského zpravodaje je zveřejněna na webových stránkách Obce Vlkoš
www.obecvlkos.cz